

สภาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

ปริญญานิพนธ์
ของ
โชติวุฒิ บุญยะพุกกะนะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

พฤษภาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

บทคัดย่อ
ของ
โชติวุฒิ บุญยะพุกกะนะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
พฤษภาคม 2560

โชติวุฒิ บุญยะพุททะนะ. (2560). สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. ปรินญา
นิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษาและพลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคร
รินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.ภาควมูมิ รัดนโรจนากุล

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา
สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ทั้งใน
ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่ง
อำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำข้อมูลด้านต่างๆ มาเป็นแนวทางใน
การศึกษาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครูพลศึกษา และ
ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558
จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
เพื่อใช้อธิบายสถานภาพและความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.0 เป็น
นักเรียนคิดเป็นร้อยละ 70.0 ครูร้อยละ 15 และผู้บริหารร้อยละ 15 อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็น
ร้อยละ 50 โรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 20 และโรงเรียนขนาดเล็ก ร้อยละ 30

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้าน
ครูผู้สอนและผู้เรียน, ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน มีระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของสถานภาพของ
กลุ่มผู้ให้ข้อมูลและขนาดของสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

SITUATIONS OF PHYSICAL EDUCATION INSTRUCTION
FOR LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS
UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 18

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Health and Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2017

Chotiwut Boonyapukkana. (2017). *Situations of Physical Education Instruction for Lower Secondary School Students Under the Secondary Educational Service Area Office 18*. Master thesis, M.Ed. (Health and Physical Education). Bangkok. Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Dr.Pakpoom Ratthanarotjanakul.

The objectives of this study were to study situations of physical education instruction for lower secondary school students under the authority of the Secondary Educational Service Area, Office 18, on teaching activities, teachers and students, the facilities equipment and environment, as well as measurement and evaluation. The information in the guide to the development of students and teaching.

The population of the study consists of a junior high school student, a teacher and an educational manager in the Secondary Educational Service Area Office 18, in the 2015 academic year. The subjects consisted of four hundred people. The survey research used a questionnaire as a tool. The statistics applied to the research included percentage, mean, standard deviation and One way ANOVA to describe personal factors and comment on the management of teaching physical education.

The result were as follows:

The participants were 50% male and 50% female, 70% were students, 15% were teachers, 15% were managers, 50 study in medium sized schools, 20% study in large schools and 30% for small schools.

The comments on the management of teaching physical education showed that as a whole it was at the most level. The results for each aspect showed that the highest scores for both teachers and students were measurement, evaluation and activity teaching. The facilities, equipment and the environment was at a high level.

The feedback on teaching physical education, the status of the data and the size of the school, had no difference, and was statistically significant at a level of .05

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

ของ

โชติวุฒิ บุญยะพุกกะนะ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษา

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยผู้วิจัยได้รับความกรุณาและคำแนะนำอย่างดี
ยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ท่านเสียสละเวลาและ
มีเมตตาคอยให้คำปรึกษาในการทำวิจัยฉบับนี้ทุกขั้นตอน อีกทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุก
ท่าน ที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรและ
เครื่องมือวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยและรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วย
ให้การทำงานในด้านหลักสูตรมีคุณค่ายิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณาจารย์ภาควิชา
พลศึกษาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ คุณงามความดีในวิชาชีพพลศึกษาให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา
จนถึงระดับปริญญาเอก ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.สาธิต ประจัญบาน, ดร.อนันต์ มลารัตน์ และดร.
ไพญดา สังข์ทอง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา อาจารย์สมปอง โชคนิมิต รองผู้อำนวยการชำนาญ
การพิเศษ โรงเรียนระยองวิทยาคม และอาจารย์สรชัย เจริญพงษ์ ศึกษาานิเทศก์การชำนาญการ
พิเศษ ที่ท่านให้ความเมตตาและกรุณาให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกต่างๆ ตลอดจนให้
คำปรึกษาในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์นิเทศก์การศึกษา อาจารย์นิเทศวิชาเฉพาะ อาจารย์พี่เลี้ยงทุก
ท่าน และขอขอบคุณนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต
18 ปีการศึกษา 2558 ทุกคนในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนให้ความร่วมมืออันดียิ่งในการ
วิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบรำลึกถึงพระคุณของคุณพ่อและคุณแม่ ผู้เป็นดั่งร่มโพธิ์ร่มไทร
ให้กับลูกเสมอมา และครอบครัวทุกๆ คน ที่คอยเป็นห่วงและเป็นกำลังใจให้อยู่เสมอ คุณค่าและ
ประโยชน์อันใดที่เกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาแก่คุณพ่อ คุณแม่ คุณครู และ
อาจารย์ทุกๆ ท่านที่ได้มอบความรัก ความเมตตาปราณี อบรมสั่งสอนผู้วิจัยโดยตลอดจนประสบ
ผลสำเร็จมาจนถึงวันนี้

โชติวุฒิ บุญยะพุกกะนะ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
	สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	ความหมายของพลศึกษา.....	7
	ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร.....	9
	การศึกษาและการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	12
	ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษา.....	15
	คุณสมบัติของครูพลศึกษา.....	20
	สื่อการเรียนการสอน วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	26
	ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน.....	26
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	35
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
	การจัดกระทำวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
4	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	40
	ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา.....	41
	ผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัย.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	49
สรุปผล.....	49
อภิปรายผล.....	51
ข้อเสนอแนะ.....	51
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก	59
ภาคผนวก ก.....	60
ภาคผนวก ข.....	65
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	67

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	40
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	41
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	41
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพมีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา โดยรวม.....	42
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพมีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน.....	42
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพมีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน.....	44
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพมีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	45
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพมีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านการวัดและ ประเมินผล.....	46
9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของสภาพการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสภาพของผู้ให้ข้อมูล (n = 400)	47
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของสภาพการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน (n = 400)	48

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 ได้บัญญัติให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความเป็นไปเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยจัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบ วินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ปี พ.ศ.2555-2559 ซึ่งเป็นแผนระยะยาวภายใต้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เน้นนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยึดทางสายกลางบนพื้นฐานของความสมดุลพอดี รู้จักประมาณอย่างมีเหตุผล มีความรอบรู้เท่าทันโลกเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย โดยยึด “คน” เป็นศูนย์กลางการพัฒนา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 6 ได้กล่าวไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็น ไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข ซึ่งปัจจุบันได้มี พระราชบัญญัติการศึกษาได้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นฉบับ พ.ศ.2545 และพระราชบัญญัติการศึกษานับ พ.ศ.2553 ตามลำดับ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กล่าวถึง การเรียนการสอนสุขศึกษาและพลศึกษาว่า สุขภาพหรือสุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิตใจ ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย อันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525: 47) ที่ได้กล่าวไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญงอกงามและมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเน้นแล้วเป็นสื่อกลางการเรียนรู้ ดังนั้น ในการจัดการศึกษา ในวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งต้องคำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญ และต้องมีการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมต่างๆ ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดพัฒนาการด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา หากได้มีการจัดการพลศึกษาในโรงเรียนที่สมบูรณ์จะทำให้เยาวชนไทยมีคุณภาพ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

ทั้งนี้โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ได้จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน และกำหนดมาตรฐานการศึกษา ให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 และมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนา ผู้เรียน ให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพ จัดการศึกษาโดย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้นักเรียนทุกคนมีศักยภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล บนพื้นฐานของ ความเป็นไทยโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สุขศึกษาและพลศึกษาจึงเข้ามามีบทบาทที่ สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุลและมี คุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และเกิดพัฒนาการเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลังที่มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไป ประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง และ สามารถตัดสินใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 1) ซึ่งวิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งใน หลักสูตรของโรงเรียน มีจุดมุ่งหมายที่จะช่วงส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ โดยใช้กิจกรรมการ ออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ได้เลือกสรรมาเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้

ในฐานะที่ผู้วิจัยได้สอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การที่จะพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องทราบถึง สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น และระดับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงจากการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลสภาพความเป็นจริงและปัญหาที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 เพื่อเป็นข้อมูลตลอดจนเป็น แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการที่จะ ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ทั้งใน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำข้อมูลด้านต่างๆ มาเป็นแนวทางในการศึกษา แก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 ซึ่งข้อมูลสภาพและปัญหาต่างๆ นั้น จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ ผู้บริหาร ครู หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้รับทราบ และหาแนวทางเพื่อปรับปรุงแก้ไข พัฒนาให้มี มาตรฐานสูงขึ้น อันจะส่งผลให้โรงเรียนมีคุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา ยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครูพลศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามสถานภาพของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และขนาดของสถานศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอน ให้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และเป็นแนวทางการวิจัยสำหรับผู้สนใจต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครูพลศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนทั้งหมด 44,038 คน ครูพลศึกษา จำนวน 156 คน และผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 132 คน (ข้อมูล ณ 10 มิถุนายน 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครูพลศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ได้จำนวน 396 คน แต่ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บ จำนวน 400 คน โดยกำหนดโควตาตามเพศเป็นชาย 200 คน และหญิง 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1 เพศ ได้แก่

1.1.1 เพศหญิง

1.1.2 เพศชาย

1.2 สถานภาพของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำแนกเป็น

1.2.1 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.2.2 ครูพลศึกษา

1.2.3 ผู้บริหารสถานศึกษา

1.3 ขนาดของสถานศึกษา

1.3.1 โรงเรียนขนาดกลาง

1.3.2 โรงเรียนขนาดใหญ่

1.3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

2. ตัวแปรตาม คือ สภาพการเรียนรู้การสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพ หมายถึง สภาพตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

2. การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หมายถึง การศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558

4. ครูพลศึกษา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนวิชาพลศึกษาให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558

5. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียน ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558

6. ขนาดของสถานศึกษา หมายถึง

โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนโดยมีจำนวนผู้เรียนตั้งแต่ 500 - 1,500 คน

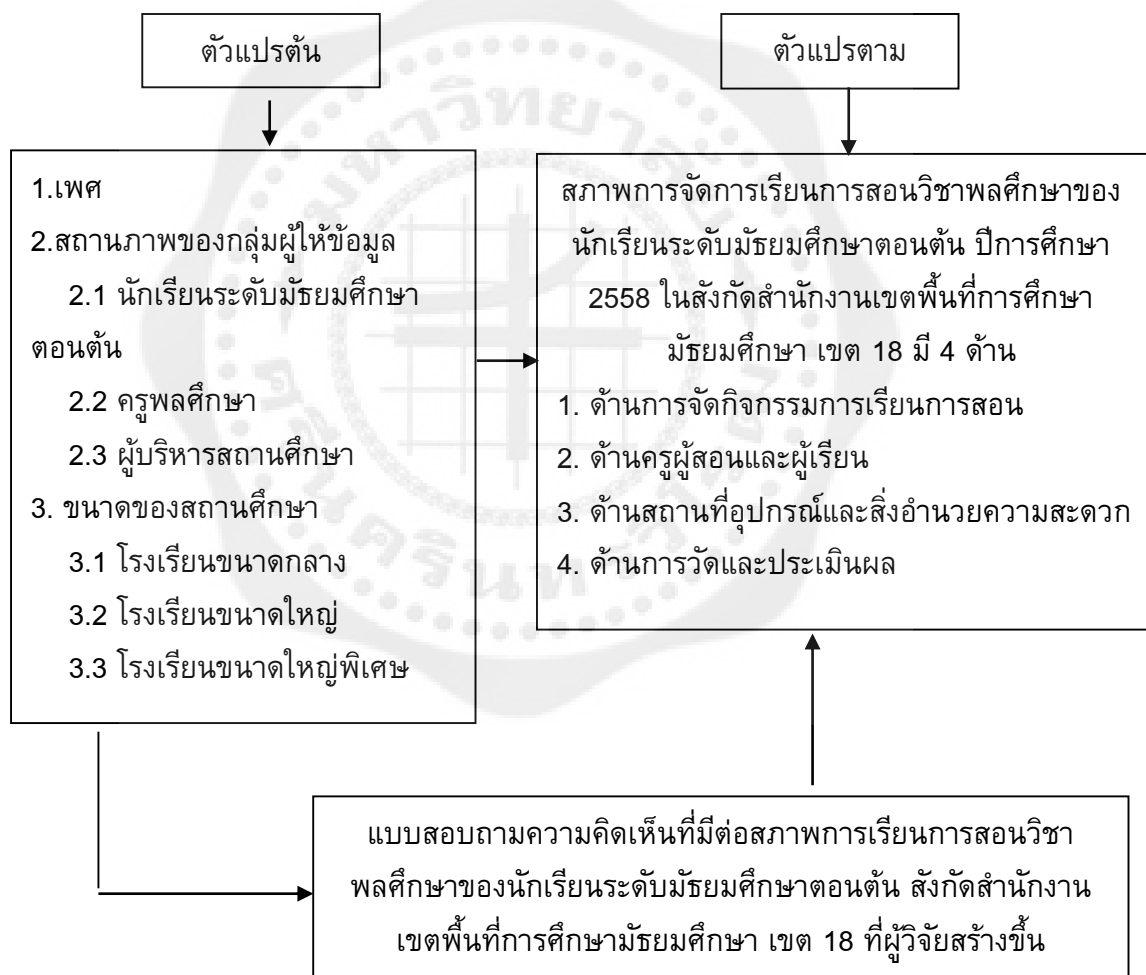
โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนโดยมีจำนวนผู้เรียนตั้งแต่ 1,501 – 2,000 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 18 ที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนโดยมีจำนวนผู้เรียนตั้งแต่ 2,000
คนขึ้นไป

7. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 หมายถึง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่
ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี และระยอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น ผู้วิจัยได้
นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย ดังแสดงไว้ในแผนภูมิต่อไปนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครูพลศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกัน
2. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกัน
3. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยมีรายละเอียดดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของพลศึกษา
2. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร
 - 2.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 2.2 ความสำคัญของหลักสูตร
 - 2.3 องค์ประกอบของหลักสูตร
 - 2.4 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 2.5 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 - 2.5 คุณภาพผู้เรียน
 - 2.6 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น
3. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
4. ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษา
 - 4.1 กิจกรรมการเรียนการสอน
 - 4.2 ครูผู้สอนและผู้เรียน
 - 4.3 สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก
 - 4.4 การวัดและประเมินผล
5. คุณสมบัติของครูพลศึกษา
6. สื่อการเรียนการสอน วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
7. ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยในประเทศ

1. ความหมายของพลศึกษา

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้ให้ความหมายและความสำคัญไว้ ดังนี้

กูด (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2539: 25 อ้างอิงจาก Good. 1959: 368) ได้ให้ความหมาย พลศึกษา ว่าหมายถึง การเรียนการสอน และการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ๆ

ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไกเจตคติต่างๆ และนิยมแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2523: 17) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการด้านการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญงอกงาม และมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษา ที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้

บุชเชอร์ (Bucher. 1960: 34) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เพื่อให้ผู้เรียน เป็นพลเมืองดี โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่เลือกเฟ้นแล้ว เป็นสื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ข้างต้น

คาเมล และโรซาลินด์ (Camille; & Rosalind. 1963: 54) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็น โปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะ และวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกยุคปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำ เหล่านั้น จะมีข้อกำหนดเป็นเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

ไพฑูรย์ จัยสิน (253๑: 7) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่สามารถสนองวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของการศึกษา กล่าวคือ วิชาพลศึกษาคือ วิชาการศึกษาที่ใช้กิจกรรม การออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา เป็นสื่อของการเรียน ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้ผู้เข้าร่วมนั้นมีความเจริญ และพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

วาสนา คุณาภภิสิทธิ์ (2539: 23) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาการของมนุษย์ให้ดีขึ้นหรือกล่าวได้ว่า พลศึกษา คือ วิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาต่างๆ เป็นสื่อการเรียน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540: 39) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา คือ ผลรวมของกิจกรรมทางกายต่างๆ ของมนุษย์ที่ได้เลือกสรรมาแล้ว ตามชนิดและนำมาดำเนินการตามประเภทของผลที่เกิดขึ้น

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540: 14 - 15) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางสุขภาพและสมรรถภาพและยังเป็นการเรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างคน ให้รู้จักวิธีการ ส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้ มีชีวิตที่ยืนยาวและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม พลศึกษาต้องพัฒนาทั้งหลักสูตร บทบาทและ การเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี

สรุปได้ว่า พลศึกษา เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้การออกกำลังกายเป็นสื่อการเรียนการสอน ที่ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และมีสมรรถภาพที่ดีขึ้น สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ

2. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตร แปลมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “curriculum” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “currere” หมายถึง “running course” หรือ เส้นทางที่ใช้วิ่งแข่ง ต่อมาได้นำศัพท์นี้มาใช้ในทางการศึกษาว่า “running sequence of course or learning experience” อาร์มสตรอง (Armstrong) เป็นการเปรียบเทียบหลักสูตรเหมือนสนามหรือลู่วิ่งให้ผู้เรียนจะต้องฝ่าความยากของวิชา หรือประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเพื่อความสำเร็จ

ไทเลอร์ (Tyler) ได้สรุปว่าหลักสูตรเป็นสิ่งที่เด็กจะต้องเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีโรงเรียนเป็นผู้วางแผนและกำกับเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายของการศึกษา

ทาบ (Taba) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนการสอนที่จัดทำขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้

กูด (Good. 1972: 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้ คือ

1. หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อสำเร็จหรือรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาหนึ่ง

2. หลักสูตร หมายถึง แก่โครงสร้างทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้สำเร็จการศึกษาและสามารถเข้าศึกษาต่อในทางอาชีพต่อไป

3. หลักสูตร หมายถึง กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนและสถานศึกษา

วิชัย วงษ์ใหญ่ ได้ให้แนวคิดไว้ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพสากล มาตรฐานความเป็นชาติไทยและมาตรฐานที่ชุมชนท้องถิ่นต้องการ

สจัต อุทรานันท์ กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อไปนี้

1. หลักสูตร คือ สิ่งที่สร้างขึ้นในลักษณะของรายวิชา ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระที่จัดเรียง ลำดับความยากง่าย หรือเป็นขั้นตอนอย่างดีแล้ว

2. หลักสูตร ประกอบด้วยประสบการณ์ทางเรียนซึ่งได้วางแผนล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังจะให้เด็กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ต้องการ

3. หลักสูตร เป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นสำหรับให้ประสบการณ์ทางการศึกษาแก่เด็กในโรงเรียน

4. หลักสูตร ประกอบด้วยมวลประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียน ซึ่งเขาได้ทำได้รับรู้ และได้ตอบสนองต่อการแนะนำของโรงเรียน

ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ กล่าวว่า ความหมายของหลักสูตรมี 2 อย่าง คือ

1. หลักสูตรความหมายอย่างแคบ คือ รายวิชาต่างๆ ที่เด็กจะต้องเรียนไปตามลำดับชั้นระหว่างอยู่โรงเรียน

2. หลักสูตรความหมายอย่างกว้าง คือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน รวมถึงกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้เด็กได้รับวิถีทางต่างๆ เพื่อนำเด็กไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

ธำรง บัวศรี กล่าวว่า หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนนั้น เป็นความหมายตามทัศนะเดิม เนื่องจากความคิดเกี่ยวกับการศึกษา คือ การเรียนหนังสือ ความรู้ที่ได้รับก็คือ ความรู้ที่ได้จากหนังสือต่างๆ ที่ครูผู้สอนกำหนดให้เรียน

สำลี รักสุทธี กล่าวว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ หรือกิจกรรมที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน อันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และปฏิบัติในทิศทางที่พึงประสงค์

ชูระวี สุริยจันทร์และคณะ กล่าวว่า หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งหลายทั้งมวลที่ได้รวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้เกิดมีประสบการณ์จนครบถ้วน โดยมุ่งหวังว่าผู้เรียนจะมีคุณสมบัติ มีความรู้และความสามารถ เป็นไปตามที่ผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดต้องการ

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์หรือกิจกรรมที่ได้รวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่ ที่เด็กจะต้องเรียนไปตามลำดับชั้นระหว่างอยู่โรงเรียน อันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และปฏิบัติในทิศทางที่พึงประสงค์

ความสำคัญของหลักสูตร

อำภา บุญช่วย กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. เป็นเอกสารของทางราชการ หรือเป็นบัญญัติของรัฐบาล เพื่อให้บุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาลหรือเอกชน ดังนั้นหลักสูตรจึงเปรียบเสมือน “คำสั่ง” หรือ “ข้อบังคับ” ของทางราชการชนิดหนึ่งนั่นเอง

2. เป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา เพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา ระดับต่างๆ รวมทั้งเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการที่จะจัดสรรงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาของรัฐบาลให้แก่โรงเรียน

3. เป็นแผนการดำเนินงานของนักบริหารการศึกษาที่จะต้องอำนวยการควบคุมดูแล และติดตามประเมินผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาล

4. เป็นแผนการปฏิบัติงานหรือเครื่องชี้แนวทางในการปฏิบัติงานของครู เพราะหลักสูตรจะเสนอแนะจุดมุ่งหมาย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนการสอนซึ่งครูควรจะต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง

5. เป็นเครื่องมือของรัฐในอันที่จะพัฒนาคนและพัฒนากำลังคนซึ่งจะเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติตามแผนของรัฐบาล

6. เป็นเครื่องชี้ถึงความเจริญของชาติ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ถ้าประเทศชาติใดมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้คนในประเทศของตนมีคุณภาพ

สุนีย์ ภูพันธ์ ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ 4 ประการ คือ

1. หลักสูตรเป็นเสมือนเบ้าหลอมพลเมืองให้มีคุณภาพ
2. หลักสูตรเป็นโครงการและแนวทางในการให้การศึกษา
3. หลักสูตรเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของงานและ พัฒนาการของเด็กตามจุดหมายของการจัดการศึกษา
4. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ว่าผู้เรียนและสังคมควรจะได้รับสิ่งใดบ้างที่เป็นประโยชน์แก่เด็กโดยตรง

องค์ประกอบของหลักสูตร

ทามา ให้ความเห็นว่า หลักสูตรทุกรูปแบบนั้นควรประกอบด้วยจุดประสงค์ (Objectives) เนื้อหาวิชา (Subject matters) วิธีการสอนและการจัดดำเนินการ (Methods and organization) และการประเมินผลหลักสูตร (Curriculum evaluation)

โบแฮมป์ กล่าวว่างค์ประกอบของหลักสูตรมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ขอบข่ายของเนื้อหาสาระ
2. การกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์เฉพาะ
3. การวางแผนการใช้หลักสูตร
4. การพิจารณาตัดสิน

สัจ อูทรานันท์ หลักสูตรประกอบด้วย 2 ลักษณะใหญ่ คือ

1. ส่วนประกอบที่จำเป็นสำหรับหลักสูตร ได้แก่ จุดมุ่งหมาย แบ่งออกเป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะและจุดมุ่งหมายทั่วไป และเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงและความรู้ธรรมดา ความคิดรวบยอดและหลักการ การแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์ ทักษะทางกาย และเจตคติและค่านิยม

2. ส่วนประกอบอื่นที่นำบรรจุไว้ในหลักสูตร ได้แก่ เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร และการเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การเสนอแนะแนวทางและการใช้สื่อการเรียนการสอน และการเสนอแนะเกี่ยวกับการช่วยเหลือและส่งเสริมผู้เรียน

ธำรง บัวศรี กล่าวเน้นว่า หลักสูตรประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากเรียนจบหลักสูตรไปแล้ว

2. โครงสร้างเนื้อหาสาระ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะและความสมารถที่ต้องการให้มี รวมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ

3. อัตราเวลาเรียน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครบกระบวนการและมีประสิทธิภาพ

4. กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อ ทั้งนี้เพื่อให้แนวทางในการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

5. การวัดและการประเมินผล เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของหลักสูตรก่อนและหลังการนำไปใช้

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย องค์ประกอบของหลักสูตรการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย 20 หัวข้อ ได้แก่ หลักการ จุดหมาย กลุ่มเป้าหมาย ระดับการศึกษา สาระการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร รายวิชา บังคับ การกำหนดรหัสรายวิชา กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต การลงทะเบียนเรียนรายวิชา การจัดหลักสูตร การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ วิธีการจัดการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การเทียบโอนผลการเรียน การวัดและประเมินผล การจบหลักสูตร เอกสารหลักฐาน

การศึกษา และการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย อันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

1. การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆ ของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

2. ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

3. การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ ข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

4. การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

5. ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เริ่มใช้ พ.ศ.2553 ดังนี้

1. ระดับชั้น หลักสูตรสถานศึกษากำหนดหลักสูตรเป็น 2 ระดับ ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

1.1 ระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6

1.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

2. มาตรฐานการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึง หลักการพัฒนาการทางสมอง และพหุปัญญา หลักสูตรสถานศึกษา กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้สาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

2.1 ภาษาไทย

2.2 คณิตศาสตร์

2.3 วิทยาศาสตร์

2.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

2.6 ศิลปะ

2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.8 ภาษาต่างประเทศ

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่มีต่อสุขภาพและชีวิตในช่วงวัยต่างๆ
2. เข้าใจ ยอมรับ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ สร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น และตัดสินใจแก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม
3. เลือกกินอาหารที่เหมาะสม ได้สัดส่วน ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการตามวัย
4. มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของเพศ เพื่อน ครอบครัว ชุมชนและวัฒนธรรมที่มีต่อเจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต และสามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม
5. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรค อุบัติเหตุ การใช้ยาเสพติด และความรุนแรง รู้จักสร้างเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน
6. เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ โดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างปลอดภัย สนุกสนาน และปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอตามความถนัดและความสนใจ
7. แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การดำรงสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกายและการเล่นกีฬากับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
8. สำนึกในคุณค่า ศักยภาพและความเป็นตัวของตัวเอง
9. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีมอย่างเป็นระบบ ด้วยความมุ่งมั่นและมีน้ำใจนักกีฬา จนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายด้วยความชื่นชม และสนุกสนาน

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น

ลักษณะหลักสูตรพลศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 ก่อนข้างพิจารณาถึงความต้องการและความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ แต่ก็มีผลลึกลับซึ่งในเนื้อหาการเรียนมากกว่าระดับประถม นักเรียนระดับนี้เน้นตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่นอายุประมาณ 12-15 ปี มีความอยากรู้ อยากเห็น มีอุดมคติ ความเชื่อ พลัง และขอบผจญภัย เหมาะแก่การปลูกฝังคุณสมบัติของการเป็น ผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต ด้วยการจัดหลักสูตรพลศึกษาให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องของสุขภาพ ทักษะทาง กลไก สังคม และวัฒนธรรม โดยคำนึงถึงการพัฒนาการของนักเรียนเป็นสำคัญ

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ทั้งชายและหญิงมีความสามารถเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาที่ยาก ขึ้น มีความมานะพยายาม กระตือรือร้น และสนใจมีสมาธิกับทักษะต่างๆ อย่างแท้จริง รวมทั้ง กิจกรรม การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายประจำวัน นักเรียนจะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยความ พยายาม ความสนุก และคุณภาพนอกจากครูจะจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้เป็นไปตาม พัฒนาการของนักเรียนแล้ว ควรคำนึงถึงสังคม และความต้องการของนักเรียน สรุปคือ สนองต่อ ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 7) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีทักษะการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และสวัสดิภาพ
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ เกี่ยวกับการพัฒนา และการรักษาสมรรถภาพทางกาย และสุขภาพจิต
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูแลสุขภาพ และสวัสดิภาพ
4. เพื่อให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬาและมีสุนิสัยที่ดี

3. ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษา

องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 1) กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจัดเป็น สาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะการมีสุขภาพดีเป็น คุณลักษณะที่พึงประสงค์ประการแรกของคนไทยที่รัฐบาลได้กำหนดไว้เป็นนโยบาย และมาตรการ ในการจัดการศึกษาของประเทศ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถยืนหยัดอย่างไทยในประชา สังคมโลก ทั้งปัจจุบันและอนาคต โดยการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริม การพัฒนาสุขภาพ และการบริหารจัดการชีวิตเพื่อดำรงสุขภาพ ที่ดีอันเป็นรากฐานสำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตที่สมดุล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และ จิตวิญญาณ อันเป็นองค์ประกอบของการมีสภาวะสุขภาพที่สมบูรณ์

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ตามมาตรฐานได้นั้น จะต้อง อาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ครูผู้สอน สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียน การสอน หลักสูตรการวัดและประเมินผลและตัวนักเรียน ระบบบริหารงาน โดยครูพลศึกษาจะต้องมี คุณสมบัติ และมีบุคลิกลักษณะที่ดีเพื่อดำเนินงานด้านพลศึกษาของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วง ตาม

วัตถุประสงค์ เช่น รู้จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและหลักสูตร มีความรู้ความสามารถในการสอนที่จะทำให้นักเรียน เกิดความสนใจเกิดความคิดเห็นที่ดีที่มีต่อวิชาพลศึกษา อีกทั้งต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางพลศึกษาอยู่เสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และมีความอดทน ขยันขันแข็ง มีสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีมนุษยสัมพันธ์และบุคลิกภาพที่ดี มีทักษะด้านกีฬา มีความเชื่อมั่นในตนเอง (ผาณิต บิลมาศ. 2522: 256)

การจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาและพลศึกษา

การสอนเป็นทั้งศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งในระยะแรกการสอนจะมุ่งทำเพื่อการทดลอง ใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่การสอนระยะหลังจะเป็นการนำเอาความรู้มาประยุกต์ใช้กับการสอน เพื่อให้สัมพันธ์กับชีวิตมนุษย์ ดังนั้น ครูพลศึกษาแต่ละคนต้องมีการวางแผนการเรียนการสอน นั่นคือการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนและการวัดผล ประเมินผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจ การสอนที่ดีจะเป็นกระบวนการสร้างผลผลิตของทักษะ การเคลื่อนไหวที่ก้าวหน้า การสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางกับนักเรียน และการสอนที่ดีของครูจะช่วยให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาด้วย

จะเห็นได้ว่า กระบวนการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของประเทศด้วย เพราะการสอน คือวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถแก้ปัญหาได้ มีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน บางครั้งการสอนเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอน กับผู้เรียนดังได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า การสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ให้ผู้เรียน หรือการสอนคือ การพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามขึ้นเป็นกำลังของสังคมและของประเทศชาติต่อไป

อัจฉรา ประไพตระกูล (2521: 91) การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย

1. การตั้งจุดมุ่งหมาย
2. การกำหนดเนื้อหา
3. การกำหนดวิธีการสอนและสื่อการเรียนการสอน
4. การประเมินผล

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 16) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า การสอน คือวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสนุกสนาน และความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียน การสอนไม่ใช่เป็นเพียงการให้หรือถ่ายทอดเพียงอย่างเดียว แต่การสอนยังเป็นการแลกเปลี่ยนด้วย เช่น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นต้น การสอนจึงต้องใช้ทั้งหลักและวิธีการที่ดีมีประสิทธิภาพกับความถูกต้อง ซึ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถสอนนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนได้

สรุปได้ว่า ครูพลศึกษาต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพราะครูพลศึกษามีความใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรง

ซึ่งนักเรียนจะเรียนรู้และสามารถแสดงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หรือเจตคติอย่างไร ต่อวิชาพลศึกษา ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอน การตั้งจุดมุ่งหมาย การกำหนดเนื้อหาวิธีสอน การวัดผลและประเมินผลของครูพลศึกษาที่ต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน จะให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามแนวทางที่วางไว้ในหลักสูตร เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งจะเขียนแผนภูมิกระบวนการเรียนการสอนได้

วิธีสอนสุขศึกษาและพลศึกษา

วิธีการสอน หมายถึง วิธีการที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งการใช้เทคนิคการสอน เนื้อหาวิชาและสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอน วิธีสอนนับว่า เป็นหัวใจสำคัญในการสอนของครู เพราะเป็นตัวเชื่อมระหว่างการให้ความรู้ ประสบการณ์ เนื้อหากับตัวนักเรียน เพื่อให้มีพฤติกรรมตามจุดหมายที่วางไว้ ครูที่ดีจะต้องเลือกวิธีสอน ที่เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา ประสบการณ์ และสถานการณ์ในการเรียนวิชานั้นๆ วิธีสอนที่สามารถนำมาดัดแปลงในการสอนพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 274 - 292) กล่าวว่า การที่ลำดับและขั้นตอนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้ในแต่ละด้านได้อย่างดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องรู้ และสามารถเลือกวิธีการสอนที่จะช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละด้านมาใช้ได้อย่างดี ถูกต้อง และเหมาะสมด้วย การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งให้นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์ การเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในบางด้าน เช่นเดียวกับการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ที่เรียน ในห้องเรียน ดังนั้น วิธีการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาบางวิธี จึงต้องอาศัยหลักการและกระบวนการที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ ในห้องเรียนนั้นด้วย

แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากลักษณะของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น เริ่มตั้งแต่หลักการและปรัชญาการเรียนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะของเนื้อหาวิชา กิจกรรม ประสบการณ์ ที่ จัดให้นักเรียนและสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ประกอบในการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษา มีความแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ที่เรียนในห้องเรียนเป็นอันมาก ดังนั้นวิธีการสอนบางวิธีที่นำมาใช้ จึงจำเป็นต้องดัดแปลงให้เหมาะสมกับลักษณะวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ และสภาพการณ์ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นตามสมควรด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนการสอนในวิชาพลศึกษานั้นเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนมีการเรียนรู้และมีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ในหลายๆ ด้านพร้อมๆ กัน ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงด้วยแล้ว วิธีการสอนในบางวิธีที่นำมาใช้จึงต้องมี การดัดแปลงให้มีความเหมาะสมเพิ่มมากยิ่งขึ้นอีกตามไปด้วย วิธีการสอนต่างๆ ที่ครูอาจจะนำมาดัดแปลง ผสมผสานกัน หรือนำมาใช้เสริมเพื่อให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่วางไว้ และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนแบบบรรยาย

2. วิธีการสอนแบบอธิบายประกอบการสาธิต
3. วิธีการสอนแบบการให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง
4. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนไปทำหรือไปศึกษา ค้นคว้า
5. วิธีการสอนแบบให้การบ้าน
6. วิธีสอนแบบทดลอง
7. วิธีการสอนแบบการใช้คำถาม-คำตอบ
8. วิธีการสอนโดยการใช้ตำราเรียนประกอบ
9. วิธีการสอนแบบการแก้ปัญหา
10. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย
11. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการกีฬา
12. วิธีการสอนแบบคิดค้นการเคลื่อนไหว

สำหรับการสอนวิชาพลศึกษานั้นมีความมุ่งหมายเฉพาะที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัดดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งการรักษาไว้ ซึ่งสุขภาพนับว่าสำคัญและเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษาเพราะการศึกษาแขนงอื่น มีส่วนบกพร่องทางด้านนี้วิชา พลศึกษาเท่านั้น มีบทบาทที่จะเสริมสมรรถภาพ
2. เพื่อให้มีทักษะในกิจกรรมทางด้านพลศึกษาและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป เนื่องจากวิชาพลศึกษาอาศัยกิจกรรมต่างๆ ทางกายเป็นสื่อ ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องสร้างทักษะเสียก่อนให้เพียงพอ เพื่อจะได้นำทักษะอันเป็นพื้นฐานของกิจกรรมไปใช้
3. ให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆ เป็นต้นว่า ความรู้ความด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษา ประโยชน์ของกิจกรรมประเภทต่างๆ
4. เพื่อให้มีคุณลักษณะต่างๆ ประจำตัว คุณลักษณะดังกล่าวนี้ครอบคลุมไปทุกๆ ด้าน ซึ่งเชื่อว่ากิจกรรม ทางพลศึกษาจะมีส่วนช่วยและส่งเสริมได้
5. เพื่อให้มีสุนนิตยที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยทั่วไปแล้วถือว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาสุขศึกษาภาคปฏิบัติ เพราะในการเรียนวิชาพลศึกษาต้องอาศัยการปฏิบัติเป็นหลัก ฉะนั้น การสอนวิชาพลศึกษาจึงต้องเน้นในเรื่องสุนนิตยด้วย

บุญเลี้ยง ศรีสุข (2539: 53 - 58) ได้รวบรวมวิธีสอนที่ใช้กับการสอนวิชาพลศึกษา ไว้ดังนี้

1. การสอนแบบชั่วคราว เป็นการสอนที่มีลักษณะผู้เรียนจะต้องทำตามคำสั่งของครูผู้สอนสั่งออกไปว่า จะทำอะไรในแต่ละชั่วโมง และกิจกรรมควรจะเป็นลักษณะใด ซึ่งการสั่งนั้นครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการสั่งคือ ครูผู้สอนเพียงคนเดียว เด็กนักเรียนมีหน้าที่ทำตามคำสั่งครูเท่านั้น การสอนแบบนี้ บางครั้งเรียกว่า "การสอนโดยใช้ครูเป็นจุดศูนย์กลาง"
2. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานให้ทำการสอนวิธีนี้ แตกต่างจากการสอนแบบสั่งการ คือ การสอนทุกสิ่งทุกอย่างจะอยู่ที่ตัวของครูผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว ไม่อิสระในการฝึกกิจกรรม แต่การสอนแบบมอบหมายงานให้ทำ เด็กจะมีอิสระในการฝึกกิจกรรมของเขา แต่ยังมีลักษณะคล้ายกับ

การสั่งการคือ สั่งให้เด็กทำไป การกระทำนั้นก็คือสิ่งที่ครูมอบหมายและกำหนดให้เด็กไปทำหรือไปฝึก

3. การสาธิต การสาธิตเป็นสิ่งสำคัญในการสอนเกี่ยวกับการฝึกหัด การทดลอง โดยเฉพาะกิจกรรมทางพลศึกษาจะขาดไม่ได้ในการเรียนการสอนคือ การสาธิตหรือทำให้เด็กได้ดู เป็นตัวอย่างที่จะนำไปฝึกกิจกรรมนั้นๆ

4. การสอนแบบจับคู่ การสอนแบบนี้เด็กจะมีอิสระและเป็นตัวของตัวเองมากกว่าการสอนแบบสั่งการและมอบหมายงานที่ให้ทำ การสอนแบบนี้ครูจะมีบทบาทเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการวัดผลและสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนก็มีมาก การสอนแบบจับคู่นี้เกิดขึ้นเนื่องจากการสอนที่มีครูเพียงคนเดียว ไม่สามารถที่จะสังเกตและประเมินผลการเรียนของเด็กได้ทั้งชั้นเรียน ขณะที่เด็กกำลังฝึกอยู่และครูไม่สามารถที่จะดูแลแก้ไขข้อบกพร่องได้ทั่วถึง ฉะนั้นจึงให้มีการจับคู่เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือคู่ของตนให้ทำได้ถูกต้อง และมีทักษะดีขึ้น ไม่ใช่จับคู่เพื่อแข่งขันระหว่างคู่

5. การสอนแบบกลุ่มย่อย ลักษณะคล้ายกับแบบจับคู่ แต่เพิ่มจำนวนขึ้นไปให้เป็นกลุ่มๆ มากกว่าแบบจับคู่ คือจะมีครูฝึกผู้สังเกต ผู้คอยบันทึกข้อผิดพลาด หรือบันทึกการฝึกว่า ฝึกกิจกรรมใดได้เพียงใด และอย่างไร

6. การสอนแบบรายบุคคล เป็นการถ่ายทอดการจัดโปรแกรม การสอนต้องมีเนื้อหาวิชามากพอที่จะได้ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกทดลอง และเราใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน

7. การสอนแบบแนะแนวให้ค้นคว้า เป็นวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมอันก่อให้เกิดความงอกงามทางด้านสติปัญญา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสำคัญในด้านต่อไปนี้

7.1 ความสามารถในการถาม

7.2 ความสามารถในการเปรียบเทียบ

7.3 ความสามารถในการสรุปความหรือลงความเห็น จากการเปรียบเทียบจากของสองสิ่งหรือหลายสิ่ง

7.4 ความสามารถในการตัดสินใจ

7.5 ความสามารถในการใช้กลวิธีต่างๆ เข้าช่วยแก้ปัญหา

8. การสอนแบบการแก้ปัญหา การสอนแบบนี้เป็นการสอนต่อจากการสอนแบบแนะแนวให้ค้นคว้า ปัญหาอาจจะแยกเป็นปัญหาย่อยๆ และหาทางแก้ปัญหาย่อยๆ เหล่านั้น แล้วจึงนำมารวมเป็นวิธีการแก้ปัญหาใหม่นั้นเอง การตั้งปัญหาครูผู้สอนเป็นผู้เสนอแก่ผู้เรียน ปัญหาที่ครูเสนอนั้นต้องมีมาก เพื่อให้ให้นักเรียนได้เลือกแต่การค้นคว้าหาเหตุผลและการทดลองเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหา นั้นๆ ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการเองโดยอิสระ ฉะนั้นการสอนแบบแก้ปัญหาก็คือ การให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง รู้จักใช้เหตุผลและการตัดสินใจ

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 158 - 171) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนในวิชาพลศึกษาเอาไว้ดังนี้ วิธีสอนแบบใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยแบบใหญ่ๆ 4 แบบดังนี้

1. วิธีสอนแบบเก่า (The Traditional Model) เป็นวิธีสอนที่นิยมใช้กันมานานแล้ว เช่น แบบอธิบาย แบบสาธิต แบบฝึก แบบให้ลงมือปฏิบัติ แบบใช้กิจกรรมนำ (Lead-up activity) แบบ

แก้ไขทักษะย่อย (Basic Skills Correction) และแบบให้นักเรียนเข้าร่วมในเกมหรือกีฬาและการแข่งขัน

2. วิธีสอนแบบอาศัยการเคลื่อนไหวเบื้องต้น (The Performance Based Instructional Model) เป็นวิธีสอนแบบเน้นตัวนักเรียน ให้หาความรู้ด้วยตนเอง เช่น แบบใช้ตำรา แบบคำถาม-คำตอบ แบบอภิปราย แบบมอบหมายงานหรือโครงการออกแบบทดลอง เป็นต้น

3. วิธีสอนแบบกำหนดขอบข่ายของกระบวนการเกิดความคิดรวบยอด (The Purpose-process Conceptual Framework Model) ครูมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะของความคิดรวบยอดของนักเรียน เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจทำหลักสูตร ซึ่งถ้าทำได้จะช่วย ให้ครูสามารถกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาวิชาและจัดลำดับการเรียนรู้ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4. วิธีสอนแบบอื่นๆ (Other Alternative Models) วิธีสอนทั้ง 3 แบบที่กล่าวมา เป็นทฤษฎีของการสอนทั่วไป แต่ในการวางแผนการสอนจริงๆ แล้วจะมีวิธีการสอนแบบอื่นๆ อีก เช่น วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแบบแกน วิธีสอนแบบความคิดรวบยอดในการเคลื่อนไหววิธีสอนแบบเน้นกระบวนการของการเรียน เป็นต้น

4. คุณสมบัติของครูพลศึกษา

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2519: 34) กล่าวว่าถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า ครูพลศึกษาควรมีวิสัยอันสมควร มีสุขภาพดีอันจะเป็นตัวอย่างของเด็กได้เสมอ มีบุคลิกภาพที่ดีและสง่างาม และมีความเป็นมิตรความประพฤติดีงามน่าเลื่อมใส มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะกีฬาและความสามารถในการพลศึกษาเป็นอย่างดี เป็นผู้ที่รู้จักปรับปรุงตัวเองให้ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ มีสมรรถภาพในการเล่นกีฬา หรือกิจกรรมพลศึกษาได้ดีพอสมควร และมีความสามารถตัดสินกีฬาได้ด้วย มีความสามารถในการสอน รู้วิธีการสอน การฝึก ตลอดจนรู้จักวิธีการดำเนินงานพลศึกษาโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

ฟอง เกิดแก้ว (2517: 138 - 140) กล่าวว่า คุณสมบัติเบื้องต้นของครูพลศึกษาที่ดีนั้นก็มีลักษณะเช่นเดียวกับครูผู้สอนวิชาอื่นๆ ในโรงเรียน เช่น

1. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ทำการสอนได้ดีมีความสุข
2. มีอารมณ์ดี ร่าเริง
3. มีความยุติธรรม
4. มีบุคลิกลักษณะดีสง่าผ่าเผย
5. มีความเห็นอกเห็นใจและสนใจในตัวนักเรียน
6. เป็นจุดมุ่งหมายในระดับหลักสูตรและระดับการสอน
7. มีสามัญสำนึกและเข้าใจในปัญหาของเด็กนักเรียน

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536: 392 - 394) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี ดังนี้

1. เป็นผู้มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต ทั้งนี้เพราะงานครูเป็นงานที่หนัก โดยปกติจะต้องทำงานตั้งแต่ 08.00 - 15.30 น. (โดยประมาณ) รวมแล้วเป็นเวลาวันละประมาณ 7 ชั่วโมงครึ่งเป็นอย่างต่ำ และหลังจากโรงเรียนเลิกแล้วก็ยังใช้เวลาในเรื่องอื่นๆ อีก เช่น งานลูกเสือ เนตรนารี ทบพวนความรู้ วางแผน การเล่นเกมกีฬาต่างๆ ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งเตรียมงานสอนด้วย

2. เป็นผู้มีความสามารถในการฝึก การสอน และมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ทั้งหลายประเภท เพราะประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้ครูเข้าใจนักเรียนที่เรียนรู้ได้ช้า ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงประโยชน์และความสำคัญของการฝึกฝนอยู่ประจำ มีความเต็มใจในการเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ หลังจากการฝึก เข้าใจในเรื่องของการแพ้-ชนะ และครูจะมีความรู้สึกที่ตนเองประสบผลสำเร็จหลังจากการสอน จึงสามารถกล่าวได้ว่า "ยังมีทักษะมากขึ้นเท่าไร ก็ยังเป็นครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น"

3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องของการช่วยให้ความช่วยเหลือ โดยไม่มุ่งเพียงจะให้นักเรียนจดจำทักษะจนขึ้นใจเท่านั้น แต่ควรตั้งจุดมุ่งหมายว่าต้องสอนหรือช่วยนักเรียนให้เกิดพัฒนาการด้านทักษะ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นอิสระ และมีวุฒิภาวะตามวัยด้วยการแสดงออกในขณะมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ตามทักษะความสามารถ ปัญหาที่มักจะเกิดขึ้นก็คือ ผู้ที่เพิ่งจะมาเป็นครูใหม่ๆ และเป็นผู้ที่มีทักษะดี หรือเคยเป็นนักกีฬามาก่อนมักไม่ชอบสอน เหตุก็เพราะครูเหล่านี้ยึดถือตนเองเป็นหลักมากเกินไป โดยเอานักเรียนมาเปรียบเทียบกับตนเอง ตัวอย่าง เช่น ในกรณีที่ครูเป็นผู้มีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะต่างๆ ได้ง่ายและรวดเร็ว ครูผู้นั้นมักจะขาดความเห็นอกเห็นใจนักเรียน เนื่องจากการคาดหวังว่า นักเรียนควรจะเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วเหมือนตนเอง และมักคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอธิบายหรือแยกแยะทักษะอย่างละเอียดให้แก่ นักเรียน ครูที่ประสบความสำเร็จในการสอนคือ ครูที่พอใจที่จะเห็นนักเรียนสนุกสนานและภาคภูมิใจในพัฒนาการทางทักษะของตน

4. มีความสามารถในการวิเคราะห์ แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่างๆ ออกมาให้นักเรียนได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด ฉะนั้นครูจึงควรฝึกฝนตนเองให้รู้จักสังเกตการเคลื่อนไหวของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรนำหลักของวิชาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว (Kinesiology) หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science) มาประยุกต์ใช้ด้วยเพราะจะทำให้การวิเคราะห์นั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถทางทักษะกลไกและความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าครูพลศึกษาชอบกีฬาประเภทใดก็จะบังคับ หรือเน้นแต่กีฬาประเภทนั้น ให้แก่นักเรียนอย่างเดียว ต้องทำให้นักเรียนสนใจและอยากที่จะเล่นกีฬาประเภทอื่นๆ ด้วย เพราะกีฬาทุกประเภทมีคุณค่าทั้งสิ้น และกีฬาที่มีประโยชน์มาก คือ กีฬาที่เหมาะสมกับนักเรียนทั้งชายและหญิง ดังนั้นการจูงใจนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

6. เป็นผู้มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา โดยครูต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับเวลา

และสถานที่ นอกจากนั้นอุปกรณ์เครื่องใช้ประจำตัว โต๊ะ เก้าอี้ ก็ต้องสะอาดเรียบร้อยด้วย การปฏิบัติได้เช่นนี้ ไม่ใช่จะเกิดประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น แต่ยังเกิดประโยชน์และสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่เพื่อนร่วมอาชีพด้วย ต้องพยายามระลึกไว้เสมอว่าผู้ที่สูญเสียบุคลิกภาพของตนเองย่อมสูญเสียทุกสิ่งด้วย

7. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วย

8. เป็นผู้ที่มึลักษณะของความเป็นผู้นำ ตามความหมายของคำว่า "LEADERSHIP"

L = LOVE = รักในหน้าที่ รักความยุติธรรม รักผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือสมาชิกในกลุ่ม รักนักเรียน และรักความก้าวหน้า

E = EDUCATION AND EXPERIENCE = มีการศึกษา มีความรู้ และประสบการณ์มาเป็นอย่งดี

A = ADAPTABILITY = มีความสามารถในการปรับตัวให้เหมาะสมและเข้ากับสภาพการณ์ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

D = DECISIVENESS = มีความสามารถในการตัดสินใจและสั่งการได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้องตามเหตุผลเสมอ

E = ENTHUSIASM = มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความตั้งใจและเอาใจจดจ่อต่อหน้าทึ่การงานอย่างจริงจัง

R = RESPONSIBILITY = มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของตนเองและสมาชิก หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

S = SACRIFICE AND SINCERE = มีความเสียสละและอุทิศตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

H = HARMONIZE = มีความนุ่มนวล พูดจาไพเราะอ่อนน้อมถ่อมตนไม่หยิ่งจองหองรู้จักกาลเทศะ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกคน

I = INTELLECTUAL CAPACITY = มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมีไหวพริบดี และรู้ทันคน

P = PERSUASIVENESS = มีความสามารถในการโน้มน้าว ชักจูงใจคน

9. มีคุณสมบัติอื่นๆ เป็นส่วนประกอบอีก คือ เป็นผู้ที่มีหลักการหรืออุดมคติของตนเองมีบุคลิกที่ดีและมีคุณธรรม เหตุที่ครูต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ เพราะนอกเหนือจากความสามารถทางการสอนที่มีประสิทธิภาพแล้ว ครูต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนได้ เมื่อนักเรียนได้เห็นแบบ-อย่างที่ดี นักเรียนก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีและยอมรับต่อไป ถ้าครูไม่ดีแล้ว จะสอนนักเรียนให้เป็นคนดีนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะนักเรียนย่อมไม่เชื่อถือ ท่านมหาตมะคานธี กล่าวว่า "เป็นความผิดเสียทีกระไรที่เราสอนให้ผู้อื่นรักษาความบริสุทธิ์สะอาดในเมื่อตัวเราเองสกปรก" เช่น สอนให้นักเรียนยอมรับ ในความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ครูไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน เป็นต้น ครูจึงต้องฝึก

ตนเองให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดี น่านับถือ มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ และไม่เห็นแก่ตัว ผลสุดท้ายนักเรียนก็จะเข้าใจและเห็นถึงคุณค่าของคำว่า "น้ำใจนักกีฬาและการเล่นที่ยุติธรรม" ได้ดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 189 - 208) ครูพลศึกษาและกีฬา คือ เป็นผู้ยึดถือในหลักการและปรัชญาของการพลศึกษาและการกีฬา และได้ใช้กิจกรรมพลศึกษาและการกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้และมีพัฒนาการในทุกๆ ด้านตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษา และการกีฬา คือ ทั้งใน 1) ด้านสมรรถภาพทางกาย 2) ด้านทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายและทักษะกีฬา 3) ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย และการเล่นกีฬา 4) ด้านคุณธรรมประจำตัว เช่น การมีระเบียบวินัย การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และ 5) ด้านการมีเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและการกีฬา ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคตตามเจตนารมณ์ของอุดมคติของการพลศึกษาและกีฬา ครูพลศึกษาและกีฬาถือ เป็นครูและนักการศึกษาคนหนึ่งที่จะต้องมีหน้าที่ และความรับผิดชอบในด้านต่างๆ เช่น ในโรงเรียน แต่ครูพลศึกษาและกีฬานั้น อาจจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ตลอดจนลักษณะงานมีความแตกต่าง และมีขอบข่ายของงานค่อนข้างจะกว้างกว่าครูอื่นๆ บ้าง ดังนั้น ครูพลศึกษาที่ดีจึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติ พิเศษเฉพาะที่แตกต่างและเพิ่มเติมนอกเหนือจากครูคนอื่นๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบ ได้ดียิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ดีทั้งในด้านวิชาการทั่วไป วิชาการศึกษา และพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ และปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬาเป็นอย่างดี
3. เป็นผู้ที่มีความรักและมีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาและการกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง
4. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง
5. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความกระตือรือร้นสูง
6. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและสุขภาพที่ดี มีร่างกายที่แข็งแรง สมบูรณ์
7. เป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. เป็นผู้ที่มีอารมณ์สนุกสนานและมีความรักเด็ก
9. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครูโดยเคร่งครัด

หน้าที่และความรับผิดชอบของครูสุศึกษาและพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 316 - 318) ได้บอกถึงว่า ครูพลศึกษาควรมีหน้าที่ และความรับผิดชอบ ดังนี้

1. การสอน ครูพลศึกษามีหน้าที่ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหลายๆ วิชา ต้องสามารถอธิบาย สาธิตเทคนิค ทักษะ ประวัติ ประโยชน์ กติกา แผนการเล่น ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์ ต้องจัดบริหารชั้นเรียนสำหรับการสอน การเล่น การประชัน และการ

แนะแนว ต้องมีพัฒนาทัศนคติของควมมีน้ำใจนักกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมทางสุศึกษา และการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายอื่นๆ ของวิชาพลศึกษา

2. การแข่งขันกีฬาภายใน ครูพลศึกษาจัดการแข่งขันกีฬาภายใน โดยทำการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาต่างๆ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะใช้ในการแข่งขันโดยไม่ให้ซ้ำซ้อน และ นักเรียนได้แข่งขันเท่าๆ กัน ต้องเตรียมการจัดซื้อ จำลำดับ บำรุงรักษา และแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์ และสิ่งต่างๆ ที่ใช้ประกอบ การแข่งขัน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแข่งขัน จัดดูแลเรื่องความปลอดภัย จัดเจ้าหน้าที่ดำเนินงานจัดระบบการให้คะแนน ขจัดความขัดแย้ง และอาจจะต้องจัดทำคู่มือการแข่งขันกีฬาภายในด้วย

3. การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ครูพลศึกษาต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาด้วย ซึ่งหมายความว่า ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาสูงและมีความสามารถในการจูงใจสูงด้วย เหตุผลก็เพราะว่าการสอนในชั้นเรียนจะสอนนักเรียนหลายๆ ระดับความสามารถปะปนกันไป ตั้งแต่อ่อนจนเก่ง แต่การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องสอนนักเรียนจากหลายฝ่าย เช่น นักเรียน คนดู นักข่าว หรือแม้แต่ความต้องการของตนเองที่จะพยายามไม่ให้เกิดการแพ้ ผู้ฝึกสอนจึงต้องมีศีลธรรมหลักการ และการเสียสละตนเองอย่างสูงที่จะต่อต้านสิ่งเหล่านั้น และที่สำคัญที่สุดคือ จะต้องไม่เบี่ยงเบนออกจากจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาอย่างเด็ดขาด ครูพลศึกษาที่เป็นผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผน จัดการ ปฏิบัติการการศึกษา และกำหนดแผนการเล่น ศึกษาจากภาพยนตร์ จัดโปรแกรมการซ้อม ร่วมมือกับนักข่าว เลือกจัดซื้อ และรักษาวัสดุอุปกรณ์ กล่าวปราศรัยในงานเลี้ยง นักกีฬา เป็นที่ปรึกษาประเมินผล การตัดสินใจ นอกจากนั้นยังต้องวางแผนการเดินทางเพื่อการแข่งขันของทีม การซื้อตั๋วเดินทาง ผู้จับเวลา ผู้ให้คะแนน ผู้ตรวจสอบ และรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของนักกีฬาและผู้ดู ผู้ฝึกสอนจึงต้องมีคุณสมบัติหลายประการ และอีกประการหนึ่งที่ต้องมีก็คือความเข้มงวด และความเข้าใจผู้เล่นในฐานะพ่อที่ต้องการทำให้ครอบครัวประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหา มีความซื่อสัตย์มีความเชื่อถือในตัวผู้เล่น ไม่แสดงความรักผู้เล่นคนหนึ่งคนใดเป็นพิเศษ และอย่าให้สิทธิพิเศษแก่ใครด้วย

4. การอยู่ค่ายพักแรมและกิจกรรมกลางแจ้ง ครูพลศึกษามีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของค่ายหรือควบคุม ดูแลการอยู่ค่ายพักแรมและการว่ายน้ำ สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตกลางแจ้ง การใช้ทักษะกีฬาที่สำคัญที่สุดคือ การสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในบรรยากาศประชาธิปไตย รักสงบ รักธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

5. การเต้นรำ เป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเสมอมา โดยเฉพาะผู้หญิง และมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนโดยตลอดตั้งแต่สมัยโบราณถึงปัจจุบัน เพราะเป็นกิจกรรมที่แสดงถึง ความรู้สึกและอารมณ์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้คลายความเครียดได้มาก ครูพลศึกษาจึงต้องสอนได้ ทั้งกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การเต้นรำพื้นเมือง การร้องเพลงประกอบการเล่นเกม ลีลาศและอื่นๆ

6. ลีลาศศึกษา ลีลาศศึกษาเป็นการเรียนรู้การเคลื่อนไหวจากการเรียนรู้จึงเป็นการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นการสำรวจค้นหาสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง เน้นการเรียนรู้โดยตัวนักเรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้วิธีการดังกล่าวจะใช้การเคลื่อนไหวเท่านั้น ครูพลศึกษาต้องเข้าใจในการใช้เครื่องมือ และเข้าใจหลักการเคลื่อนไหวของมนุษย์ให้สัมพันธ์กับเวลา แรง รูปร่าง และการแสดงออก

จุดมุ่งหมาย ของวิชานี้ก็เพื่อให้นักเรียนรู้จักระมัดระวังตนเองในสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งครูจะสังเกตได้จากการให้นักเรียนแสดงให้เห็นลักษณะของความเร็ว-ช้า ความหนัก-เบา ความเป็นอิสระ

7. การพลศึกษาพิเศษ ครูพลศึกษาต้องจัดกิจกรรมพิเศษให้นักเรียน ลักษณะผิดปกติ และช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น ครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้ในกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สรีรวิทยาการออกกำลังกาย จิตวิทยา วิธีสอนและศัพท์ทางการแพทย์ มีความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือนักเรียน และรับฟังความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของแพทย์เสียก่อน ไม่ใช่ทำการบำบัดด้วยตนเอง

8. งานวิจัย การทำงานวิจัยมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและความก้าวหน้า ในการทำงาน แม้ครูจะไม่ทำด้วยตนเองก็ควรสนใจงานวิจัยของผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ครูควร รู้จักตีความผลที่ได้จากการวิจัยและนำไปใช้ประโยชน์ให้ได้

9. การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ในสังคมไทยการปลูกฝังให้ประชาชน พลเมือง (หรือความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ) และจริยธรรม (หรือลักษณะการแสดงออกของร่างกาย) เป็นเรื่อง สำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสุขของคนในสังคมเดียวกัน เมื่อสมาชิกแต่ละคน ของสังคมนั้น มีคุณธรรมสูงไปด้วย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของความเจริญก้าวหน้าต่อไป ครูทุกคนจึงควร รับเอาบทบาทของการเป็นผู้ปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมให้นักเรียนไว้อย่างเต็มความภาคภูมิ พร้อมทั้งปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีอีกด้วย การปลูกฝังดังกล่าวสามารถกระทำได้ในขณะที่สอนวิชา พลศึกษาในทุกขั้นตอน ของกิจกรรมการเรียน เพราะหัวข้อจริยธรรมที่คณะกรรมการจัดให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้ระบุมี 10 ประการดังนี้

1. ความเป็นระเบียบวินัย
2. ความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม
3. ความขยัน ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาชีพ
4. ความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ
5. การรู้จักคิดริเริ่มวิจารณ์และการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
6. การกระตือรือร้นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รักและเทิดทูนชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
7. ความมีพลานามัยสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ
8. การรู้จักพึ่งตนเองและมีอุดมคติ
9. การรู้จักภาคภูมิใจและรู้จักทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติ
10. การรู้จักเสียสละ มีเมตตาอารี กตัญญูกตเวที กล้าหาญและสามัคคีกัน

ตามความเป็นจริงแล้วการสอนพลศึกษาเองก็มีจุดมุ่งหมายเป็นผลพลอยได้ตามมาจากการพัฒนาด้านร่างกายอยู่แล้ว นั่นคือ พัฒนาด้านสังคมนิสัย ซึ่งหมายถึง การทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพต่างๆ เช่น มีคุณธรรม ความเป็นพลเมืองดี มีน้ำใจนักกีฬา การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี เคารพกฎกติกา กล้าแสดงออก ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ถ้านักเรียนได้ปฏิบัติเป็นประจำแล้ว ก็จะเป็นผู้ที่มี จริยธรรมอันดีอย่างมั่นคงต่อไปในอนาคต บทบาทต่างๆ ในสังคม ครูพลศึกษาอาจมีบทบาทในสถานที่

อื่นๆ เช่น ในสถานกักกัน วัด โรงพยาบาล โรงงานอุตสาหกรรม องค์กรต่างๆ ชมรมกีฬา ลูกเสือ เนตรนารี เทศบาล โดยปฏิบัติให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา แต่วิธีการปฏิบัติอาจต่าง จากวิธีที่ใช้ในโรงเรียน

5. สื่อการเรียนการสอน วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นลักษณะของการ เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างจาก วิชาอื่นๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน จึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัด ได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

1. วัสดุอุปกรณ์ (Supply and Equipment) วัสดุ คือ สิ่งของต่างๆ ที่กำหนดเวลาการใช้ งานอย่างจำกัด เช่น ลูกบอลต่างๆ เชือก ฯลฯ อุปกรณ์ คือ สิ่งของต่างๆ ที่มีสภาพทนถาวรมากกว่า วัสดุ เช่น ตาข่าย ไม้ซอฟท์บอล บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่างๆ ของ วัสดุและอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา และนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์ มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก ต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้วัสดุอุปกรณ์ ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และประหยัดวัสดุอุปกรณ์ เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบ ต่างๆ หลายประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การเก็บรักษา สถานที่เก็บและอื่นๆ

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สถานที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน พลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียน การสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยกัน สถานที่มีทั้ง ในร่ม เช่น โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำ ฯลฯ สถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนาม เด็กเล่น สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง ฯลฯ สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นส่วนช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอน เป็นอย่างดี

6. ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผล

วรศักดิ์ เพียรชอบ กล่าวว่า การวัดผลเป็นกระบวนการที่เราหาปริมาณของการพัฒนา หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ปริมาณที่เราต้องการวัดนี้ อาจจะเป็นปริมาณ ที่เรา สามารถมองเห็นได้ เช่น น้ำหนัก ส่วนสูง ซึ่งเราสามารถที่จะใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่ และทำ การวัด แต่สำหรับปริมาณที่เกี่ยวกับการพัฒนาการในพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น ความเข้าใจ ความ- สามารถในการวิ่ง การกระโดด ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด อันเป็นผลสืบเนื่องจากการเรียนการสอน นั้น วิธีเดียว ที่เราสามารถจะวัดได้ก็โดยให้นักเรียนแสดงออกมาว่า เขารู้และเข้าใจในสิ่งที่เรียนนั้น แล้วก็ทำการวัด ในสิ่งที่เขาแสดงออกมานั้น วิธีหนึ่งก็อาจจะถามคำถามเพื่อให้เขาตอบหรืออาจจะให้ เขาทำทำให้ดูก็ได้ การวัดในลักษณะนี้อาจจะเป็นการวัดโดยทางอ้อม โดยวัดจากพฤติกรรมที่เขา แสดงออกมา ซึ่งมีความยากกว่าการวัดปริมาณที่เป็นรูปร่างและมีตัวตน ทั้งนี้ก็เพราะว่า พฤติกรรม

ของมนุษย์นั้น นอกจากมองไม่ค่อยเห็นเป็นตัวตนแล้ว ปริมาณของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น อาจจะอยู่ไม่คงที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอีกด้วย

สำหรับการประเมินผลนั้น เป็นการนำผลหรือปริมาณที่เราวัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ หรือ มาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกันนั้นดูว่าดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ซึ่งถ้ากล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ การหาคุณภาพของผลหรือปริมาณที่ได้มาจากการวัด ด้วยการเปรียบเทียบหรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้ว การประเมินผลทางสุขศึกษาและพลศึกษา

วริยา บุญชัย (2529: 32 - 34) กล่าวว่า องค์ประกอบที่นำมาตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษา ได้แก่

1. ด้านทักษะกลไก (Psychomotor Domain) เป็นการพัฒนาด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนทักษะ ของกิจกรรมประเภทสมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไก และความสามารถในการเล่น การให้ คะแนนในกีฬาแต่ละประเภทควรทดสอบสิ่งเหล่านี้ ทักษะทางกีฬา ความร่วมมือ และการ วิเคราะห์ความสามารถในการเล่นบางครั้งการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาอาจจะไม่สะดวกสำหรับ ครู ในกรณีดังกล่าวครูควรเลือกใช้วิธีการประเมินคุณค่าแทน

2. ด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญา การระลึกได้ (Recall) การจำได้หรือการรู้จัก (Recognition) การวัดด้านนี้ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไก และหลัก ของการเคลื่อนไหว กฎ กติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพ ตลอดจนประวัติของกิจกรรม ประเภทต่างๆ

3. ด้านความรู้สึก (Affective Domain) เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่ง ประกอบไปด้วยความสนใจ ทศนคติ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความร่วมมือ ความสามารถ ในการปรับตัวการเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

การวัดลักษณะทางสังคมนี้ วิธีที่ดีที่สุดคือการสังเกตของครูและของผู้เรียนเอง โดย ให้ ผู้เรียนประเมินคุณค่าของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นด้วย วิธีดังกล่าวสามารถวัดเกี่ยวกับความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามได้เป็นอย่างดีนอกจากส่วนสำคัญ 3 ส่วนที่ได้กล่าวมาแล้วยังมี องค์ประกอบ อื่นๆ อีกที่นำมาพิจารณาการให้เกรด ได้แก่ ความพยายาม เวลาเรียน การพัฒนา ความสนใจ

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ได้กล่าวถึง หลักการทั่วๆ ไปในการประเมินผลหลักสูตรควรมี 6 ประการ

1. จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนต้องระบุไว้อย่างชัดเจน เพื่อการประเมินผลจะได้ ดำเนินด้วยดี
2. สังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนและพฤติกรรมการสอนของครูด้วย
3. ควรตั้งมาตรฐานการประเมินผลไว้อย่างชัดเจน
4. คุณค่าที่ได้จากการประเมินผลควรนำไปใช้ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนและหลักสูตร ในอนาคตได้ด้วย

5. นักเรียนและครูผู้สอนควรมีบทบาทในการวัดและประเมินผลร่วมกัน

6. มีการประเมินผลตัวหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรด้วยหลักสูตร ควรมีลักษณะทั่วไปของการนำไปปฏิบัติ ดังนี้

6.1 ต้องแสดงให้เห็นครูทราบว่าจะให้สอนเรื่องอะไรในชั้นเรียนระดับใด

6.2 ต้องแสดงเค้าโครงหรือเนื้อหาวิชาในแต่ละระดับชั้น รวมทั้งจุดมุ่งหมายของการสอนวิชาต่างๆ

6.3 มีกำหนดเวลาที่ครูจะใช้สำหรับการสอนในแต่ละวิชาของแต่ละชั้น

6.4 มีเนื้อหาวิชาที่ครูสามารถสอนได้ไม่ยากนัก มีความยืดหยุ่น ครูสามารถไปศึกษาค้นคว้าเองได้ และมีข้อเสนอแนะในเนื้อหาต่างๆ เช่น วิธีสอน การดำเนินการสอน อุปกรณ์และแบบเรียน

6.5 ให้ข้อเสนอแนะในการวัด

6.6 มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และมีความยืดหยุ่นพอสมควร

6.7 ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526: 10) กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลทางผลศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น

3. ช่วยในการแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม

4. สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียน และการสอนของครูได้

5. สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้

6. ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

7. เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยการสร้างสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ให้นักเรียนได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536: 416) กล่าวว่า การให้คะแนนในวิชาผลศึกษา ครูผู้สอนวิชาผลศึกษาควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ได้กำหนดอย่างครบในทุกๆ ด้าน การให้คะแนนอย่างถูกต้องตามหลักวิธีการนั้น จะช่วยให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้นๆ ว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีความหมายต่อครูและนักเรียนทำให้ทราบผลการเรียน เช่น ถ้าทำคะแนนได้น้อยหรือสอบตก ควรมีการแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น และสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 157) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการให้คะแนนไว้ดังต่อไปนี้

1. คะแนนจะช่วยชี้ให้เห็นถึงความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนของนักเรียนในวิชาที่เรียนนั้น

2. คะแนน จะช่วยชี้บอกให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ทราบถึงคุณภาพของงานของนักเรียนในการเรียนวิชานั้นๆ

3. คะแนนอาจจะช่วยให้นักเรียนบางคน มีความพยายามเรียนมากขึ้น ซึ่งถือเป็น เครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนอย่างหนึ่ง

4. คะแนนจะช่วยเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนของนักเรียนและแบ่งกลุ่มการเรียนของนักเรียนให้ถูกต้องตามระดับความสามารถได้ดียิ่งขึ้น

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไวท์ และซาลลี (White; & Sally. 1996: 4 - 18) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องของเพศที่มีผลกระทบต่อทางการกีฬาและแรงจูงใจที่ส่งผลถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน และตนเองในการเล่นกีฬา ซึ่งใช้แบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา ในการทดสอบและอธิบายถึง ความแตกต่างของเจตคติสู่ความสำเร็จในการเล่นกีฬา โดยประเมินจากเยาวชนชาย หญิง 237 คน จากโรงเรียนมัธยม วิทยาลัย และเยาวชนที่เล่นกีฬาเพื่อสันทนาการ โดยให้เยาวชนตอบแบบสอบถาม เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา (TEOSQ) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มวิทยาลัย ที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองมากกว่ากลุ่มอื่นๆ คือ กลุ่มเยาวชนที่มีความสามารถสูงในการแข่งขันและ พบว่า เพศชายมีเจตคติเกี่ยวข้องกับตนเองสูงกว่าเพศหญิง และเพศมีผลต่อระดับความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งจะปรากฏจากคะแนนเจตคติ ที่เกี่ยวข้องกับงาน จะมีความมั่นคงต่อเจตคติ ซึ่งมีความ-สัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกถึงเจตคติสู่ความสำเร็จ และเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

สโตเกอร์ (Stoker. 1999: 37 - A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา เรื่องการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมต่อการเรียนแบบร่วมมือ จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อเป็น การศึกษาถึงหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษาที่นำมาใช้ประกอบการสอนแบบร่วมมือ การศึกษานี้ ได้ ศึกษาแก่นักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียนสุขศึกษาที่ใช้หลักสูตรสุขศึกษาใน 6 สัปดาห์ โดยมุ่งเน้นศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านกิจกรรมการสอนปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของ นักเรียนที่มีต่อพลศึกษามีเพิ่มสูงขึ้น หลังจากการมีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีความสำคัญต่อกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่า วิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีชีวิตที่กระตือรือร้น

แม็คคอมเบอร์ (Mcomber. 2006 : Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเล่นกลางแจ้งของเด็กระดับอนุบาล เปรียบเทียบพฤติกรรมและการรับรู้ในเด็กต่างเพศ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมรับรู้ในการเล่นกลางแจ้งของเด็กระดับอนุบาล กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วยเด็กระดับอนุบาล กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วย เด็กระดับอนุบาลจำนวน 16 คน และพฤติกรรมการเล่นของเด็กแต่ละคนถูกใส่รหัสเป็นช่วงเวลา ช่วงละ 10 วินาที ภายหลังจากการสังเกต มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ในเรื่องพฤติกรรมที่เหมาะสมของเพศในการเล่นกลางแจ้งโดยอาศัยการสัมภาษณ์กึ่งแบบแผน ผลการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างชัดเจนในระดับ

การเล่น ชนิดกิจกรรมและอุปกรณ์การเล่นระหว่างเด็กผู้ชายและผู้หญิง กิจกรรมที่เด็กผู้หญิงเลือกเล่นมากที่สุดคือ การปั่นจักรยานสามล้อ ขณะที่การเล่นบอลเป็นที่นิยมของเด็กผู้ชาย เด็กในกลุ่มตัวอย่างได้แสดงให้เห็นรูปแบบของเพศชี้ให้เห็นว่า หมวกลูกโป่งเป็นการเล่นของเด็กผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ขณะที่ตุ๊กตาและเก้าอี้ไต่เต็นเป็นของเด็กผู้หญิง ต้นตอของการตัดสินใจของเด็กเกี่ยวกับการเล่นของเล่น และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ สื่อ ครู พ่อแม่ เพื่อน และพี่น้อง

แมคคอย (McCoy.2007 : Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของสื่อต่อการโยนสลัดในเด็กชั้นประถมศึกษา การเรียนการโยนสลัดเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษา เพราะกิจกรรมนี้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ และรูปแบบของการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อน การจำการใช้สีเพื่อการรับรู้ทางตา ด้านรูปร่าง และพื้นผิว เป็นทักษะที่จำเป็นที่จะแยกแยะ วัตถุเคลื่อนไหว และจับวัตถุเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพ (คำถามคือ) สีของวัตถุที่ใช้โยนสลัดมีผลต่อการโยนสลัดหรือไม่ สีใดสีหนึ่งมีผลมากกว่าอีกสีหนึ่ง หรือว่าการรวมสีเป็นตัวเลือกที่มีประสิทธิภาพที่สุด

เด็กในวิชาพลศึกษาระดับ 3, 4 และ 5 ถูกสุ่มให้ใช้วัตถุสีแตกต่างกันในบทเรียนการโยนรับในเวลา 1 เดือน กลุ่มสีของวัตถุประกอบด้วยสีขาวทั้งหมด สีน้ำตาลทั้งหมด สีน้ำเงินทั้งหมด และกลุ่มที่มีทุกสีรวมกัน กลุ่มเรียนแต่ละกลุ่มใช้วัตถุสีของตนอย่างต่อเนื่อง ในช่วงเวลาของการฝึกและประเมินผล ตัวแปรอื่นประกอบด้วย อายุ ชั้น และเพศของนักเรียน

บทเรียนการโยนสลัดแต่ละบทมีความยาวระหว่าง 10-12 นาที การสอนเหมือนกันโดยไม่คำนึงถึงสีของวัตถุ การประเมินผลขั้นสุดท้ายได้จากการนับจำนวนครั้งสูงสุดของการโยนต่อเนื่องในการโยน 3 ครั้ง จากการศึกษาพบว่า ไม่มีความแตกต่างที่ชัดเจนเกี่ยวกับระดับชั้นเรียนและเพศ แต่มีความชัดเจนเกี่ยวกับสี โดยกลุ่มสีขาวล้วนมียอดรวมของการรับได้สูงสุด ซึ่งเป็นยอดรวมเฉลี่ยที่ต่างจากกลุ่มอื่นๆ อีกสามกลุ่มมาก ค่ารวมของสีผสมและกลุ่มสีน้ำตาลล้วน น้อยกว่าค่ารวมเฉลี่ยกลุ่มสีน้ำเงินเล็กน้อย แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติของทั้งสามกลุ่มอย่างชัดเจน เนื่องจากผนังบางส่วนของโรงยิมเนเซียมเป็นสีขาว จึงสรุปได้ว่า วัตถุที่ไม่กลมกลืนกับสีผนังช่วยให้การจับต่อเนื่องมีประสิทธิภาพมากกว่า

งานวิจัยในประเทศไทย

จันทนา น้อยพันธ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 420 คน เป็นชาย 210 คน เป็นหญิง 210 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านหลักสูตร จุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.22

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านครูผู้สอนพลศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.57

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.88

4. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลพลศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.76

ชัชวาล มาอยู่วัง (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 390 คน เป็นเพศชาย 164 คน เพศหญิง 226 โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพ ลักษณะครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ความคิดเห็นของนักเรียน จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย มีความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะ ครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด เพศหญิง มีความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะ ครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ความคิดเห็นของนักเรียน แบ่งตามระดับชั้น พบว่า มัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะครูผู้สอน ด้านการวัดผลและ

ประเมิน และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด มัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะ ครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพลักษณะครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

บุญชู กลับทุง (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สารพัดศึกษาของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 70 คน ครูผู้สอน จำนวน 80 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสารพัดศึกษาของผู้บริหาร ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา ด้านครูผู้สอนสารพัดศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 66.29, 77.43, 58.00 และ 63.29 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสารพัดศึกษาของครูผู้สอนสารพัดศึกษา ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา ด้านครูผู้สอนสารพัดศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 58.88, 59.38, 51.13 และ 55.38 ตามลำดับ

ภักดี บุญกิจ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2547 ผลการวิจัยพบว่าด้านครูผู้สอนพลศึกษา ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อครูผู้สอนพลศึกษามีคุณธรรมและจริยธรรม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 59.22 ด้านหลักสูตร ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทุกวิชาควรเรียนรู้กฎกติกาอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 51.16 ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สนามอยู่ในสภาพดี พร้อมจะเล่นกีฬา อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.93 ด้านการวัดผลและประเมินผล ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 46.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในการวัดผลและประเมินผล ควรมีเกณฑ์ที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.02

กฤษณะ แซ่มเงิน (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 380 เป็นเพศชาย 161 คน

เพศหญิง 219 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และด้านการวัดผลและการประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

พิชญ์ สุธรรมมานนท์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 390 คน เป็นนักเรียนชาย 195 คน และนักเรียนหญิง 195 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพความเป็นจริงโดยรวมมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 70.35 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.52

2. ด้านครูผู้สอน สภาพความเป็นจริงโดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 89.33 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.62

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพความเป็นจริงโดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 75.07 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.83

4. ด้านการวัดและประเมินผล สภาพความเป็นจริงโดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 89.13 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.35

มหาลาภ ป้อมสุข (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ปีการศึกษา 2547 ผลการวิจัย พบว่า

1. ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ในด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากทุกด้านซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22, 3.11, 3.07, 3.21, 2.68 และ 3.11 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีในด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผล และ ประเมินผลไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะมีประสิทธิภาพ และบรรลุจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา อย่างเต็มศักยภาพ ย่อมต้องมีปัจจัยต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ และการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา ปัจจัยที่ได้กล่าวมานี้มีความสำคัญมากต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เหมาะกับสภาพของผู้เรียนจะช่วย เป็นส่วนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีความรู้รักในวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรมจะทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์มีจำนวนเพียงพอ ทันสมัย อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และใฝ่หาความรู้ เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา เป็นส่วนที่ทำให้ทราบ ผลของการเรียนรู้ว่ามีประสิทธิภาพและมีศักยภาพมากน้อยเพียงใด เป็นแนวทางที่จะดำเนินการปรับปรุง แก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เรียน จะทำให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียน การสอนได้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนสภาพของโรงเรียน สถานศึกษา พัฒนา แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถในการเรียนวิชาพลศึกษาได้เต็มตามศักยภาพ เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะวิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครูพลศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนทั้งหมด 44,038 คน เป็นครูพลศึกษา จำนวน 156 คน และผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 132 คน (ข้อมูล ณ 10 มิถุนายน 2558)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 จากการกำหนดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2544: 138; อ้างอิงจาก Taro, Yamane. 1973) เป็นจำนวน 396 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมจำนวน 400 คน

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครูพลศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ได้จำนวน 396 คน แต่ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บ จำนวน 400 คน โดยกำหนดโควตาตามเพศเป็นชาย 200 คน และหญิง 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งชั้นออกตามขนาดของโรงเรียน คือ ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง โดยโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 มีจำนวน 50 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 27 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 9 โรงเรียน และเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 14 โรงเรียน

2. กำหนดโควตาทั้งหมด 20 โรงเรียน โดยแบ่งตามอัตราส่วนในแต่ละชั้น ได้ดังนี้ เป็นโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 10 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 4 โรงเรียน และเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 6 โรงเรียน

3. สุ่มอย่างง่ายโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนนั้น แบ่งดังนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 14 คน เป็นครูพลศึกษาจำนวน 3 คน และผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 3 คน รวม 20 คน ดังนั้นจากการสุ่ม 20 โรงเรียน จะได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน

4. เลือกกลุ่มตัวอย่างได้ตามตารางแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

โรงเรียน	ขนาด	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง			รวม	
		นักเรียน	ครู	ผู้บริหาร	นักเรียน	ครู	ผู้บริหาร	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
อ่างศิลาพิทยาคม	กลาง	782	3	4	14	3	3	789	20
บ้านบึง(มัญญูวิทยาคาร)	กลาง	370	4	4	14	3	3	378	20
พานทอง	กลาง	788	3	4	14	3	3	795	20
บ่อทองวังษ์จันทร์วิทยา	กลาง	488	4	4	14	3	3	496	20
สุศักดิ์วิทยาคม	กลาง	746	3	4	14	3	3	753	20
เพร็ภษมาตาวิทยา	กลาง	415	3	4	14	3	3	422	20
ระยองวิทยาคมปากน้ำ	กลาง	735	3	4	14	3	3	742	20
สุนทรภู่พิทย	กลาง	523	3	4	14	3	3	530	20
ห้วยยางศึกษา	กลาง	322	3	4	14	3	3	329	20
มกุฏเมืองราชวิทยาลัย	กลาง	493	4	4	14	3	3	501	20
แสนสุข	ใหญ่	1,032	5	5	14	3	3	1,042	20
สัตหีบพิทยาคม	ใหญ่	979	6	5	14	3	3	990	20
บ้านค่าย	ใหญ่	1,270	3	5	14	3	3	1,278	20
ปลวกแดงพิทยาคม	ใหญ่	1,132	4	5	14	3	3	1,141	20
ชลราษฎรอำรุง	ใหญ่พิเศษ	1,614	7	5	14	3	3	1,626	20
ชลกันยานุกูล	ใหญ่พิเศษ	2,082	6	5	14	3	3	2,093	20
ศรีราชา	ใหญ่พิเศษ	1,841	5	5	14	3	3	1,851	20
วัดป่าประดู่	ใหญ่พิเศษ	1,536	6	5	14	3	3	1,547	20
ระยองวิทยาคม	ใหญ่พิเศษ	1,980	7	5	14	3	3	1,992	20
บ้านฉางกาญจนกุลวิทยา	ใหญ่พิเศษ	1,437	5	5	14	3	3	1,447	20
รวม		20,565	87	90	280	60	60	20,742	400

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเพื่อสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยใช้แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Close – Ended Questionnaires) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) น้อยที่สุด (1) จำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระพลศึกษา
2. ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน
3. ด้านการจัดสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ด้านการวัดและประเมินผล

โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนพลศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 โดยใช้แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่มีโครงสร้าง ขอบเขตของเนื้อหาที่สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวความคิดให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

3. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนำมาสร้างแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบเพื่อปรับปรุง

5. นำแบบสอบถามมาหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ครอนบาค (Cronbach)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ และแก้ไขแบบสอบถาม

2. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงสังกัดสำนักงานเขตสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จังหวัดชลบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยนัดหมาย วัน/เวลา กับผู้ประสานงานเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วเก็บแบบสอบถามคืนทั้งหมด

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 4 ด้านคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดสถานที่ อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และจัดกลุ่มระดับของข้อมูลตามเกณฑ์การแปลความหมาย

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 จำแนกตามสถานสภาพของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) คือสถิติทดสอบเอฟ (F –test) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) คือสถิติทดสอบเอฟ (F –test) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

5. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะมาสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง

6. กำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครูพลศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้รับกลับมา 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ศึกษาขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
3. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครูพลศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกัน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกัน

3.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกัน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเพศ สถานภาพ และขนาดของโรงเรียน โดยแสดงเป็นจำนวนร้อยละ ผลปรากฏตามตารางดังนี้

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	200	50.00
หญิง	200	50.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 1 พบว่า ประชากรที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 400 คน เป็นเพศชาย 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเพศหญิง 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน	280	70.00
ครู	60	15.00
ผู้บริหาร	60	15.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ประชากรที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 400 คน เป็นนักเรียน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 เป็นครู 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และเป็นผู้บริหาร 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลาง	200	50.00
ใหญ่	80	20.00
ใหญ่พิเศษ	120	30.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ประชากรที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 400 คน เป็นโรงเรียนขนาดกลาง 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน, ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพมีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวม

สภาพการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.52	.496	มากที่สุด	3
ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน	4.60	.503	มากที่สุด	1
ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.14	.586	มาก	4
ด้านการวัดและประเมินผล	4.54	.530	มากที่สุด	2
รวม	4.45		มากที่สุด	

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน, ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $\bar{X} = 4.54$, $\bar{X} = 4.52$) ตามลำดับ ยกเว้นด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพมีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สภาพการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาใช้วิธีการอธิบายและสาธิตก่อนการลงมือปฏิบัติหลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	4.49	.553	มากที่สุด	6
2. การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเหมาะสมกับผู้เรียน	4.48	.543	มากที่สุด	8
3. กิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาช่วยให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูแลสุขภาพและสวัสดีภาพ	4.73	.493	มากที่สุด	1

ตาราง 5 (ต่อ)

สภาพการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
4. จัดกิจกรรมพลศึกษาได้สอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับผู้เรียน	4.48	.557	มากที่สุด	7
5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาในชั่วโมงการสอนทำได้เหมาะสม	4.42	.604	มากที่สุด	9
6. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษามีความปลอดภัยกับผู้เรียน	4.52	.557	มากที่สุด	5
7. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษามีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและ การจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย	4.61	.528	มากที่สุด	3
8. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้มีทักษะทางกีฬาและ สามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ในโอกาสต่อไป	4.65	.511	มากที่สุด	2
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา	4.31	.559	มากที่สุด	10
10. กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.56	.545	มากที่สุด	4
รวม	4.52		มากที่สุด	

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาช่วยให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูแลสุขภาพและสวัสดิภาพ, กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้มีทักษะทางกีฬาและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป, การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษามีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย, กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์, การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษามีความปลอดภัยกับผู้เรียน, การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาใช้วิธีการอธิบายและสาธิตก่อนการลงมือปฏิบัติหลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง, จัดกิจกรรมพลศึกษาได้สอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับผู้เรียน, การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา

ได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเหมาะสมกับผู้เรียน, การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาในชั่วโมงการสอนทำได้เหมาะสม และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา ($\bar{X} = 4.73$, $\bar{X} = 4.65$, $\bar{X} = 4.61$, $\bar{X} = 4.56$, $\bar{X} = 4.52$, $\bar{X} = 4.49$, $\bar{X} = 4.48$, $\bar{X} = 4.48$, $\bar{X} = 4.42$, $\bar{X} = 4.31$) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพมีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน

สภาพการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน				
1. ครูผู้สอนมีความรู้ในกิจกรรมพลศึกษา	4.64	.490	มากที่สุด	5
2. ครูผู้สอนสอนได้ตามเนื้อหาและทักษะในวิชาที่สอน	4.59	.532	มากที่สุด	6
3. ครูผู้สอนแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.64	.517	มากที่สุด	4
4. ครูผู้สอนมีความตั้งใจและความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา	4.65	.498	มากที่สุด	3
5. ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน ไม่ลำเอียง	4.56	.545	มากที่สุด	8
6. ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียน	4.66	.516	มากที่สุด	1
7. ครูผู้สอนพูดจาสุภาพและให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียนได้	4.55	.542	มากที่สุด	9
8. ครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศที่ดีและสนุกสนาน	4.54	.569	มากที่สุด	10
9. ครูผู้สอนมีเจตคติที่ดีต่อผู้เรียนและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล	4.56	.558	มากที่สุด	7
10. ครูผู้สอนสามารถควบคุมชั้นเรียนได้ดี	4.66	.511	มากที่สุด	2
รวม	4.60		มากที่สุด	

จากตาราง 6 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อด้านครูผู้สอนและผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียน, ครูผู้สอนสามารถควบคุมชั้นเรียนได้ดี,

ครูผู้สอนมีความตั้งใจและความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา, ครูผู้สอนแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน, ครูผู้สอนมีความรู้ในกิจกรรมพลศึกษา, ครูผู้สอนสอนได้ตามเนื้อหาและทักษะในวิชาที่สอน, ครูผู้สอนมีเจตคติที่ดีต่อผู้เรียนและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล, ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน ไม่ลำเอียง, ครูผู้สอนพูดจาสุภาพและให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียนได้ และครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศที่ดีและสนุกสนาน ($\bar{X} = 4.66$, $\bar{X} = 4.66$, $\bar{X} = 4.65$, $\bar{X} = 4.64$, $\bar{X} = 4.64$, $\bar{X} = 4.59$, $\bar{X} = 4.56$, $\bar{X} = 4.56$, $\bar{X} = 4.55$, $\bar{X} = 4.54$) ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพมีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

สภาพการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก				
1. สถานที่เรียนและเล่นกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.30	.563	มากที่สุด	1
2. สถานที่เรียนมีความเหมาะสมและพร้อมที่จะใช้เรียนตลอดเวลา	4.24	.616	มากที่สุด	3
3. สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาและสามารถเก็บได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.15	.664	มาก	6
4. บริเวณที่เรียนมีห้องน้ำเพียงพอสะอาดและถูกสุขลักษณะ	4.09	.680	มาก	8
5. มีการจัดห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายอย่างเพียงพอและเหมาะสม	3.82	.561	มาก	10
6. มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน	4.04	.707	มาก	9
7. อุปกรณ์กีฬามีความปลอดภัยและเหมาะสมกับผู้เรียน	4.20	.606	มากที่สุด	4
8. อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพได้มาตรฐานและทันสมัย	4.26	.566	มากที่สุด	2
9. อุปกรณ์กีฬามีการดูแลรักษาและสะดวกในการนำออกมาใช้	4.16	.630	มาก	5
10. อุปกรณ์กีฬามีสภาพพร้อมใช้ไม่ชำรุด	4.13	.694	มาก	7
รวม	4.14		มาก	

จากตาราง 7 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับ

มาก ($\bar{X} = 4.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ สถานที่เรียนและเล่นกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน, อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพได้มาตรฐานและทันสมัย, สถานที่เรียนมีความเหมาะสมและพร้อมที่จะใช้เรียนตลอดเวลาและอุปกรณ์กีฬามีความปลอดภัยและเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.30$, $\bar{X} = 4.26$, $\bar{X} = 4.24$, $\bar{X} = 4.20$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก คือ อุปกรณ์กีฬามีการดูแลรักษาและสะดวกในการนำออกมาใช้, สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาและสามารถเก็บได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย, อุปกรณ์กีฬามีสภาพพร้อมใช้ไม่ชำรุด, บริเวณที่เรียนมีห้องน้ำเพียงพอสะอาดและถูกสุขลักษณะ, มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนและมีการจัดห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายอย่างเพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.16$, $\bar{X} = 4.15$, $\bar{X} = 4.13$, $\bar{X} = 4.09$, $\bar{X} = 4.04$, $\bar{X} = 3.82$) ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพมีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านการวัดและประเมินผล

สภาพการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านการวัดและประเมินผล				
1. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ	4.57	.516	มากที่สุด	3
2. เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.50	.592	มากที่สุด	10
3. มีการทดสอบผู้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.51	.588	มากที่สุด	7
4. มีหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลผู้เรียนที่ชัดเจน	4.51	.539	มากที่สุด	8
5. มีการประเมินผลจากพัฒนาการของผู้เรียน	4.56	.580	มากที่สุด	4
6. การทดสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน	4.57	.539	มากที่สุด	2
7. มีการแจ้งผลการสอบให้ผู้เรียนทราบทุกครั้ง	4.55	.564	มากที่สุด	6
8. การวัดและประเมินผลควรมีหลายวิธี เช่น วิธีทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการวัดความสามารถในทักษะปฏิบัติ	4.51	.539	มากที่สุด	9
9. เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่	4.62	.512	มากที่สุด	1
10. ผู้เรียนสามารถนำผลการวัดและประเมินผลของตนเองไปปรับปรุงการเรียนในครั้งต่อไป	4.56	.555	มากที่สุด	5
รวม	4.54		มากที่สุด	

จากตาราง 8 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามรายด้านและรายข้อด้านวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่, การทดสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน, แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ, มีการประเมินผลจากพัฒนาการของผู้เรียน, ผู้เรียนสามารถนำผลการวัดและประเมินผลของตนเองไปปรับปรุงการเรียนในครั้งต่อไป, มีการแจ้งผลการสอบให้ผู้เรียนทราบทุกครั้ง, มีการทดสอบผู้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ, มีหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลผู้เรียนที่ชัดเจน, การวัดและประเมินผลควรมีหลายวิธี เช่น วิธีทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการวัดความสามารถในทักษะปฏิบัติ และเกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.62, \bar{X} = 4.57, \bar{X} = 4.57, \bar{X} = 4.56, \bar{X} = 4.56, \bar{X} = 4.55, \bar{X} = 4.51, \bar{X} = 4.51, \bar{X} = 4.51, \bar{X} = 4.50$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของสภาพการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสภาพของผู้ให้ข้อมูล ($n = 400$)

	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
Sum A	ระหว่างกลุ่ม	.576	2	.288	1.170	.312
	ภายในกลุ่ม	97.729	397	.246		
	รวม	98.305	399			
Sum B	ระหว่างกลุ่ม	.460	2	.230	.906	.405
	ภายในกลุ่ม	100.883	397	.254		
	รวม	101.343	399			
Sum C	ระหว่างกลุ่ม	.694	2	.347	1.007	.366
	ภายในกลุ่ม	136.652	397	.344		
	รวม	137.346	399			
Sum D	ระหว่างกลุ่ม	.589	2	.294	1.047	.352
	ภายในกลุ่ม	111.657	397	.281		
	รวม	112.246	399			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.576	2	.288	1.141	.321
	ภายในกลุ่ม	100.333	397	.253		
	รวม	100.910	399			

จากตาราง 9 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อนี้

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของสภาพการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน (n = 400)

	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
Sum A	ระหว่างกลุ่ม	.002	2	.001	.005	.995
	ภายในกลุ่ม	98.303	397	.248		
	รวม	98.305	399			
Sum B	ระหว่างกลุ่ม	.002	2	.001	.004	.996
	ภายในกลุ่ม	101.341	397	.255		
	รวม	101.343	399			
Sum C	ระหว่างกลุ่ม	.007	2	.004	.010	.990
	ภายในกลุ่ม	137.339	397	.346		
	รวม	137.346	399			
Sum D	ระหว่างกลุ่ม	.002	2	.001	.003	.997
	ภายในกลุ่ม	112.244	397	.283		
	รวม	112.246	399			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.003	2	.001	.006	.994
	ภายในกลุ่ม	100.907	397	.254		
	รวม	100.910	399			

จากตาราง 10 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครูพลศึกษา และผู้บริหาร สถานศึกษา ทั้งในด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำข้อมูลด้านต่างๆ มาเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

1. สรุปผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้ศึกษาสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเพศหญิง 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

สถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 เป็นครู 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 และเป็นผู้บริหาร 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0

ขนาดของโรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะอยู่โรงเรียนขนาดกลาง 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านครูผู้สอนและผู้เรียน, ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้กิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาช่วยให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูแลสุขภาพและสวัสดิภาพ, กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้มีทักษะทางกีฬาและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป, การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษามีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย, กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์, การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษามีความปลอดภัยกับผู้เรียน, การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาใช้วิธีการ

อธิบายและสาธิตก่อนการลงมือปฏิบัติหลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง, จัดกิจกรรมพลศึกษาได้สอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับผู้เรียน, การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเหมาะสมกับผู้เรียน, การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาในชั่วโมงการสอนทำได้เหมาะสม และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา

ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีรายละเอียดดังนี้ ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีกับนักเรียน, ครูผู้สอนสามารถควบคุมชั้นเรียนได้ดี, ครูผู้สอนมีความตั้งใจและความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา, ครูผู้สอนแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน, ครูผู้สอนมีความรู้ในกิจกรรมพลศึกษา, ครูผู้สอนสอนได้ตามเนื้อหาและทักษะในวิชาที่สอน, ครูผู้สอนมีเจตคติที่ดีต่อผู้เรียนและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล, ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน ไม่ลำเอียง, ครูผู้สอนพูดจาสุภาพและให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่ผู้เรียนได้ และครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศที่ดีและสนุกสนาน

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีรายละเอียดดังนี้ ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ สถานที่เรียนและเล่นกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน, อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพได้มาตรฐานและทันสมัย, สถานที่เรียนมีความเหมาะสมและพร้อมที่จะใช้เรียนตลอดเวลาและอุปกรณ์กีฬามีความปลอดภัยและเหมาะสมกับผู้เรียน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ อุปกรณ์กีฬามีการดูแลรักษาและสะดวกในการนำออกมาใช้, สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาและสามารถเก็บได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย, อุปกรณ์กีฬามีสภาพพร้อมใช้ ไม่ชำรุด, บริเวณที่เรียนมีห้องน้ำเพียงพอสะอาดและถูกสุขลักษณะ, มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และมีการจัดห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายอย่างเพียงพอและเหมาะสม

ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีรายละเอียดดังนี้ เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่, การทดสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน, แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ, มีการประเมินผลจากพัฒนาการของผู้เรียน, ผู้เรียนสามารถนำผลการวัดและประเมินผลของตนเองไปปรับปรุงการเรียนในครั้งต่อไป, มีการแจ้งผลการสอบให้ผู้เรียนทราบทุกครั้ง, มีการทดสอบผู้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ, มีหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลผู้เรียนที่ชัดเจน, การวัดและประเมินผลควรมีหลายวิธี เช่น วิธีทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการวัดความสามารถในทักษะปฏิบัติ และเกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ

ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน นักเรียน ครู และผู้บริหารให้ความสำคัญกับครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีกับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 :392-394) ได้กล่าวถึงเหตุที่ครูต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ เพราะนอกเหนือจากความสามารถทางการสอนที่มีประสิทธิภาพแล้วครูจะต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนได้ เมื่อนักเรียนเห็นแบบอย่างที่ดีจะเกิดความรู้สึกที่ดีและยอมรับ ถ้าครูไม่ดีแล้วจะสอนนักเรียนให้เป็นคนดีนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะนักเรียนย่อมไม่เชื่อถือ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียน ครูและผู้บริหารให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาช่วยให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬา การดูแลสุขภาพและสวัสดิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เริ่มใช้ พ.ศ.2553 เกี่ยวกับให้ผู้เรียนตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การดำรงสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกายและการเล่นเกมกีฬากับการมีวิถีชีวิตที่ดีสุขภาพดี

ด้านการวัดและประเมินผล นักเรียน ครูและผู้บริหารให้ความสำคัญกับเมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่ มีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 416) กล่าวว่า การให้คะแนนครูผู้สอนควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ได้กำหนดอย่างครบในทุกๆ ด้าน การให้คะแนนอย่างถูกต้องตามหลักวิชานั้น จะช่วยให้ครูผู้ปกครอง นักเรียนและบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด เช่น ถ้าทำคะแนนได้น้อยหรือสอบตกควรมีการแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก นักเรียน ครูและผู้บริหารให้ความสำคัญกับสถานที่เรียนและเล่นเกมกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพได้มาตรฐานและทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 :292-293) กล่าวว่า สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน สถานที่ทั้งในที่รวม และสถานที่กลางแจ้ง เป็นส่วนช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรอำนวยความสะดวกในการจัดให้บริการ การยืมอุปกรณ์ทางการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานอกเวลาเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะทางพลศึกษาและเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาสภาพการสอนวิชาพลศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูพลศึกษา

บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา. (2525). *คุณลักษณะครูพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา ลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2545). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณะ แซ่มเงิน. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ในโรงเรียน สำนักงาน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เกริกชัย ใหม่เอี่ยม. (2546). *ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2546 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2523). *การจัดและบริหารพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- จรินทร์ ธารรัตน์. (2519). *การทดสอบและประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- จันทนา น้อยพันธ์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 .
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ ศาสตราวหา. (2539). *ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการสอนวิชา พล
ศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชวาล มาอยู่วัง. (2548). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พล
ศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พล
ศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เทวัญ ถนอมพันธ์. (2545). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชู กลับทุง. (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญมี เลากุลสานต์. (2531). ความคิดเห็นอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยพลศึกษา สถาบันพลศึกษาเอกชน. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร
- บุญเลี้ยง ศรีสุข. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สุนทรกิจการพิมพ์.
- บุษบา ทันสมัย. (2547). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2531). การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ผาณิต บิลมาศ. (2522). คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พิชญ์ สุธรรมมานนท์. (2550). สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2544). หลักการวัดและประเมินผล. กรุงเทพฯ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนครเหนือ.
- ไพฑูรย์ จัยสิน. (2531). ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฟอง เกิดแก้ว. (2517). การพลศึกษา. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- ภักดี บุญกิจ. (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2547. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ภิญโญ ดวงประเสริฐ. (2548). ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตหลักสูตรบัณฑิตวิทยาเอกพลศึกษา ที่มีต่อการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือปีการศึกษา 2547. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภราดร แสงอุไร. (2553). ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา ปี การศึกษา 2552. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาลาภ ป้อมสุข. (2547). ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ปีการศึกษา 2547. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ระวี จีระเดชากุล. (2540). ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษา และครูร่วมงานที่มี ต่อพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดน่าน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โรงเรียนประสิทธิวิทยา. (2551). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนประสิทธิวิทยา ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2553.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2512, มิถุนายน). ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา. วารสาร พล ศึกษา. 11: 10.
- (2553). หลักและวิธีการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2525). การออกกำลังกายสำคัญไฉน. วารสารวิทยาลัยพลศึกษา.
- (2540). หลักการพลศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- (2548). ปรินญา หลักการ วิธีการสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและวัดผลทางศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ: ดี.ดี.บุ๊คส์ไตร์.

- สมศักดิ์ ดันตีสุนทรโรดม. (2534). แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม. ใน เอกสารประกอบ การฝึกอบรมผู้บริหาร เล่มที่ 17.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สุชา จันทรเฒ. (2522). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: แพรววิทยา.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2526). การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- (2540). สารานุกรมเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตูดิโอ.
- เสาวนีย์ หยกเล็ก. (2542). สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวง มหาวิทยาลัยส่วนกลาง. ปรินทิพนิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา ประไพตระกูล. (2521). เอกสารประกอบการสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Bucher, C.A. (1960). *Fundamental of Physical Education* : St. Louis: The C.V. Mosby.
- Camille, B.; & Rosalind, C. (1963). *Theory in Physical Education : A Guide of Program Charge*. Philadelphia: Leaf liger.
- Good, C.V. (1972, November). A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Program in the Districts an Island in the States of Hawaii. *Dissertation Abstracts International*. (33): 2149 – A.
- Hojjati, H.S. (1980, September). A Study of the Attitude Changes of High School Students Toward Physical Education Activity Courses. *Dissertation Abstracts International*. (41): 982 – A.
- Hornby; et al. (1968). *Working with Parents of Children with Special Needs*. P. 682.
- Layfield. (1995, January). Relationship Between Class Size and Attitudes Toward Physical Education of Fifth g Grade Students. *Dissertation Abstracts International*. 33(03): 0925-A.
- Luke, M.D.; & Sinclair, G7. (1996). Gender Differences in Adolescents' Attitudes Toward, School Physical Education. *Journal of Teaching in Physical Education*. pp. 31 – 46.
- Mozafari, A. (1994). *Plant Vitamins Agronomic, Physiological and Nutritional Aspects*. New York: CRC Press.
- Stoker, S.V. (1999, February). Physical and Health Education Curriculum: Middle School Students Attitude Toward a Collaborative Approach. *Dissertation Abstracts International*. 37(01): 608 – A.

- Thurstone, L. (1977). *Attitude Can be Measured : Attitude Theory and Measurement*. New York: Willey & Sons.
- Triandis, H.C. (1971). *Attitude and Attitude Change*. New York: John Wiley & Sons.
- White; & Sally A. (1996). *The Relationship? Between Goal Orientation, Beliefs About The Causes of Sport Success, and Trait Anxiety Among High School, Intercollegiate, and Recreational Sport Participants*. *Sport Psychology's*. 10(1): 58 – 72.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 จึงขอความร่วมมือได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง และตรงกับความคิดเห็นของท่าน คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโอกาสต่อไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 ด้านคือ

1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
3. ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน
4. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเสนออื่นๆ

ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ถือเป็นความลับ จึงไม่มีผลกระทบใดต่อนักเรียน ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างแท้จริง ขอขอบคุณอย่างสูงที่นักเรียนได้สละเวลาตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูลในครั้งนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ช่องว่างหน้าข้อความที่ท่านเลือกตอบกับความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. สถานภาพ

☐ นักเรียนมัธยมต้น

☐ ครูพลศึกษา

☐ ผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
ปีการศึกษา 2558 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้
4 ด้าน คือ

1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 2. ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน
 3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
 4. ด้านการวัดและประเมินผล
- ระดับความคิดเห็น ค่าคะแนน
- 5 หมายถึง นักเรียนมีระดับความคิดเห็นด้วย มากที่สุด
 - 4 หมายถึง นักเรียนมีระดับความคิดเห็นด้วย มาก
 - 3 หมายถึง นักเรียนมีระดับความคิดเห็นด้วย ปานกลาง
 - 2 หมายถึง นักเรียนมีระดับความคิดเห็นด้วย น้อย
 - 1 หมายถึง นักเรียนมีระดับความคิดเห็นด้วย น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ใน
โรงเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558
คำชี้แจง : โปรดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาใช้วิธีการอธิบายและสาธิต ก่อนการลงมือปฏิบัติหลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง					
1.2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์และ เหมาะสมกับผู้เรียน					
1.3 กิจกรรมการเรียนพลศึกษาช่วยให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการออก กำลังกาย การเล่นเกม การดูแลสุขภาพ และสวัสดิภาพ					
1.4 จัดกิจกรรมพลศึกษาได้สอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับผู้เรียน					
1.5 การจัดกิจกรรมการเรียนสอนพลศึกษาในชั่วโมงการสอนทำได้ เหมาะสม					
1.6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษามีความปลอดภัยกับผู้เรียน					
1.7 การเรียนการสอนพลศึกษามีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน และการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย					

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.8 กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ที่ทักษะทางกีฬาและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป					
1.9 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และซักถามปัญหา					
1.10 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
2. ด้านครูผู้สอนและผู้เรียน					
2.1 ครูผู้สอนมีความรู้ในกิจกรรมพลศึกษา					
2.2 ครูผู้สอนได้ตามเนื้อหาและทักษะในวิชาที่สอน					
2.3 ครูผู้สอนแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน					
2.4 ครูผู้สอนมีความตั้งใจและความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา					
2.5 ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน ไม่ลำเอียง					
2.6 ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียน					
2.7 ครูผู้สอนพูดจาสุภาพและให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียนได้					
2.8 ครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศที่ดีและสนุกสนาน					
2.9 ครูผู้สอนมีเจตคติที่ดีต่อผู้เรียนและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล					
2.10 ครูผู้สอนสามารถควบคุมชั้นเรียนได้ดี					
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก					
3.1 สถานที่เรียนและเล่นกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
3.2 สถานที่เรียนมีความเหมาะสม และพร้อมที่จะใช้เรียนตลอดเวลา					
3.3 สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬา และสามารถเก็บได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย					
3.4 บริเวณที่เรียน มีห้องน้ำเพียงพอสะอาดและถูกสุขลักษณะ					
3.5 มีการจัดห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายอย่างเพียงพอและเหมาะสม					
3.6 มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน					
3.7 อุปกรณ์กีฬามีความปลอดภัยและเหมาะสมกับผู้เรียน					
3.8 อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพได้มาตรฐาน และทันสมัย					
3.9 อุปกรณ์กีฬามีการดูแลรักษา และสะดวกในการนำออกมาใช้					
3.10 อุปกรณ์กีฬามีสภาพพร้อมใช้ ไม่ชำรุด					
4. การวัดและประเมินผล					
4.1 แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ					

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.2 เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
4.3 มีการทดสอบผู้เรียนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ					
4.4 มีหลักเกณฑ์ในการวัด และประเมินผลผู้เรียนที่ชัดเจน					
4.5 มีการประเมินผลจากพัฒนาการของผู้เรียน					
4.6 การทดสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน					
4.7 มีการแจ้งผลการสอบให้ผู้เรียนทราบทุกครั้ง					
4.8 การวัดผลและประเมินผล ควรมีหลายวิธีเช่น วิธีทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการวัดความสามารถในทักษะปฏิบัติ					
4.9 เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่					
4.10 ผู้เรียนสามารถนำผลการวัดและประเมินของตนเองไปปรับปรุงการเรียนในครั้งต่อไป					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

.....

.....

.....

3. ด้านครูผู้สอน

.....

.....

.....

4. ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.ไพฑูริดา สังข์ทอง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์สมปอง โชคนิมิต รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนแก่งวิทย์สถาวร
สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18
5. อาจารย์สรชัย เจริญพงษ์ ศึกษาพิเศษการชำนาญการพิเศษ
สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นายโชติวุฒิ บุญยะพุกกะนะ

วันเดือนปีเกิด

3 กันยายน 2528

ภูมิลำเนา

33/4 ถนนจันทอุดม ตำบลท่าประดู่

อำเภอเมือง จังหวัดระยอง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2541

ประถมศึกษาปีที่ ๖ จาก โรงเรียนอนุบาลระยอง

พ.ศ. 2547

มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนระยองวิทยาคม

พ.ศ. 2552

การศึกษาระดับบัณฑิต การสอนสุขศึกษาและพลศึกษา
จาก มหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ. 2554

การศึกษาระดับบัณฑิต บริหารการศึกษา
จาก มหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ. 2560

การศึกษาระดับบัณฑิต สุขศึกษาและพลศึกษา
จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ